

THOUGHTS

LETO-YEAR

37

DECEMBER

1988

200

AVSTRALIJA

Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Moja duša
v božični
resnični
privid
je zamaknjena,
noče nič več,
vse bolečine
so v meni
splahnele.
Iz jaselc
je topli svet
oblil mi
sanjavi obraz...

/V. Beličič/

K naslovni sliki: "V gorenjsko oziram se skalnato stran . . ." poje naša pesem.

+ + +

DA, ne le na Gorenjsko, ampak k vsej rodni domovini se kar same obračajo naše misli zlasti o Božiču. Toliko lepih spominov imamo, ki smo jih ponesli s seboj preko morij v novo domovino. Na tiste naše otroške božične večere, ki smo jih preživeli še v krogu svoje družine. Kako bi se nam ne tožilo po topli domačnosti, ki smo jo občutili pred jaslicami v kotu, ob skupni molitvi in petju božičnih pesmi, ob blagoslavljanju doma znotraj in zunaj, ko je tako prijetno zadišalo po kadilu. . .

Prav ti topli spomini nas nekako prisilijo, da postavimo jaslice, da se udeležimo polnočnice in praznujemo rojstvo Gospodovo po naši stari krščanski navadi. Dežela, v kateri živimo, je skoraj izrinila Jezusa iz božičnega časa (pa saj tako je najbrž danes tudi v rodni domovini!) — ne posnemajmo jo! Potrudimo se, da bo naš božič zares BOŽIČ in da duha Božiča ne bo manjkalo tudi drugim okrog nas!

S to številko končujemo spet en letnik naših MISLI. Od nas zavisi, kako dolgo bodo še izhajale. Bog daj, da še dolgo vrsto let! Zato jim ostanimo zvesti in pridobivajmo ji še novih bralcev! Letos sem vpisal 37 novih naročnikov — na mesta umrlih in odpadlih. Z dobro voljo nadaljujmo to neprisiljeno akcijo in Bog naj vse blagoslovi v novem letu!

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštšina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjizice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 11.— dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.— dol. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in 28.— dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharških dogodkih in letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PRED VRATI PEKLA — Pretresljiv opis življenja v ljubljanskih zapori po vojni — Franc Sodja CM — Vezana 10.—, nevezana 8.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.— dol.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Establish-

ed) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1988 (Subscription) \$ 7.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 13.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03) 387 8488

božje
misli
in
človeške

LETNIK 37 – ŠT. 12
DECEMBER 1988

- Ni prostora . . . – Božično
razmišljanje – M. – stran 321
- Angelčki stopajo . . . – pesem –
– P. Krizostom – stran 322
- Molk svete noči . . .
– Po "Naši luči" – stran 323
- Nocoj – pesem
– Mirko Kunčič – stran 324
- V dveh stoletjih . . . – Začetek
in rast kat. Cerkve v Avstraliji
– P. Ciril – stran 325
- Od polnočnice – črtica
– Vinko Beličič – stran 327
- Marjanovo tretje rojstvo
/ +M. Oppelt / Z. H. – stran 328
- Iz središča sv. Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 330
- Izpod Triglava – stran 332
- Žena v Svetem pismu
– V službi Bogu in ljudem –
– P. Tone – stran 334
- Stenski koledar 1989 – priloga
– strani 335 – 338
- Središče sv. Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 340
- Premakljivi svečnik – roman
– Lojze Kozar – stran 341
- Naše nabirke – stran 341
- Izseljenčeva božična pesem
– Ljubka Šorli – stran 343
- Iz središča sv. Cirila in Metoda,
Melbourne
– P. Bazilij – stran 344
- Z vseh vetrov – stran 346
- Kotiček naših mladih
– stran 348
- Križem avstralske Slovenije
– stran 349
- Smeh je najboljšo zdravilo
brez recepta – stran 352

NI PROSTORA...

MOGOČNI Rim je osvajal deželo za deželo in cesar Avgust je izdal povelje, da se popiše ves svet, vsi prebivalci obširnega imperija. Šel je tudi Jožef, skromen tesar, s svojo zaročeno ženo Marijo v Betlehem, ker je bil iz hiše in rodovine Davidove. Marija je pričakovala rojstvo Deteta. Prišla sta v Davidovo mesto, hodila po betlehemske ulicah od hiše do hiše, pa nikjer ju niso sprejeli. Dopolnil se je čas poroda. Rodila je Sina in ga položila v jasi v hlevčku na betlehemske pastirskih poljanah, ker zanj ni bilo prostora pri ljudeh . . .

V mali predmestni vili je zazvonil zvonec. Na vratih je stala mlada ženska temnega, ožganega obraza. Prosila je miloščino. Gospa jo je samo nejevoljno pogledala, nekaj zagodrnjala in zaprla vrata.

V njenem srcu ni bilo prostora za berače . . .

Tam na prehodu preko proge sem ga videla vsako jutro. Sedel je na tleh, umazan, zapuščen, zapit, z razmršeno brado. Nad kolenom odrezana, leva noga se je končavala v lesen kol. Z zagrenjenostjo je gledal na ljudi, ki so hiteli mimo in mu metali drobiž v zamaščeno kapo, katero je držal v stegnjeni roki.

Že več let ga ni več na tistem mestu, vendar mi njegova podoba ne gre iz spomina: teži me na duši kot mora. Zane-marjen, pohabljen, izvržek družbe. Tudi zanj ni bilo mesta med ljudmi.

Večkrat, kadar se peljem z vlakom v službo, ga srečam. Te-man in kodrolas fant, kot pravi ciganček, se potepa po železniški postaji. Vstopi na vlak, prodaja razglednice in podobice ter prosi zanje drobiž, pa na naslednji postaji že izstopi, čaka na drugi vlak ter ponovi isto igro. Pa tako mlad, ko bi moral sedeti se v šolskih klopih . . . Kaj tudi zanj ni prostora ne v družini, ne v materinem srcu?

Luči velemesta – že dolgo v noč in jutru naproti. Veseliči se, popiva, praznuje. Kaj? Kristusovo rojstvo?

Božič mnogi praznujejo brez tistega, na katerega nas praznik spominja. Tudi danes za Kristusa ni prostora pri ljudeh. Ni prostora, ni prostora, ni prostora . . . ne Zate, ne za tvoje najmanjše brate.

Pastirji na betlehemske poljanah so pustili svoje črede, šli za glasom angela in Te našli.

DA BI PRI JASLICAH
NAŠLI SREČO IN MIR,
KI JU SVET NE MORE DATI
IN DA BI OHRANILI
BOŽJI BLAGOSLOV

SKOZI VSE LETO 1989,

želita sodelavcem in dobrotnikom,
naročnikom in bralcem –

Uredništvo in uprava MISLI.

Enako želijo

vsem rojakom širne Avstralije –

slovenski duhovniki
in slovenske sestre,

ki delujejo med Vami,

ter naši posinovljeni misijonarji!

Prinesli so Ti skromne darove in bili deležni tiste sreče in miru, ki ga svet ne more dati.

Kdaj bo moderni človek spoznal, da je le pri Tebi sreča in mir? Kdaj bo spoznal, kaj mu je v resnični blagor?

Tako ljubeznivo stezaš svoji ročici in nas vabiš, naj pride-mo k jaslicam. Kaj naj Ti prinesem v dar? Moji roki sta prazni. Kolikokrat sem že odrekel miloščino potrebnemu, kolikokrat sem godrnjaje dal drobiž malemu prosjaku, kako se mi je naravnost zagnusil umazan berač . . .

In vendar: Ti me vabiš in kličeš. Božičnemu Novorojen-čku podarim lahko svoje skesano srce.

“Slava Bogu na višavah, blagim ljudem mir na zemlji,” so peli angeli ob Kristusovem rojstvu.

V sreči božične skrivnosti si voščimo božji mir!

M.

Maksim Gaspari:
Jezuščka so prinesli . . .

*ANGELČKI stopajo
skozi nebesa,
vsa razsvetljena je
rajska zavesa.
Jezuščka spremljajo,
pesmi pojo,
v drobnih ročicah
lučke neso.*

*V Betlehem plavajo
angelčki zlati,
Jezuščka vodijo
v hlevček na trati,
Jezuščka vodijo,
mir mu žele,
v jaslice borne
ga polože.*

*Romajmo v Betlehem
s srčecem vnetim
in pridružimo se
angelčkom svetim,
tam poklonimo se
Jezuščku vsi,
da blagoslov nam
svoj podeli!*

P. KRIZOSTOM

Molk svete noči...

JASLICE. Hribček iz mahu ali pa iz trave in prsti in lubja. Ta je postavil sveto družino v leseni hlevček, drugi je izoblikoval votlino v grič, tretji je dal svete popotnike pod na pol podrt kozolec, ki stoji nekje na robu Ljubljanskega barja in je v ozadju slutiti v megli obrise Ljubljane.

Nekaj domotožja je v teh jaslicah, izraz svojega časa so. A vsake jaslice, naj bodo take ali take, predstavljajo isti veliki zgodovinski dogodek. Molk svete noči nas vabi v premisslavljanje.

ON: NEBOGLJEN OTROK

V jaslih leži On, ki je bival zdavnaj pred vesoljskimi dobami stvarjenja in oblikovanja zemeljske krogle, mnogo pred sleherno zgodovino in časom, pred vsemi ustvarjenimi stvarmi, neustvarjen in brez začetka, sam začetek in smisel vsega.

Bival je zunaj mejnikov sveta in prostora, kjer se rojevajo in kamor zahajajo zvezde, v Očetovem naročju.

Ta Bog od Boga, ta Luč od Luči je hotel postati človek, "je samega sebe izničil, podobo hlapca vzel nase". Utesniti se je hotel v meje bednega človeškega telesa, ukleniti se v prostor in čas, postati nič.

Še več. Hotel je biti otrok. Saj menda res ni na svetu bolj ljubke stvari, kot je otrok, a obenem tudi ne bolj nesposobne, povsem od drugih odvisne: otrok, prepuščen sam sebi, ni zmožen življenja.

In to je hotel biti On: nemočen, nebojčen, do kraja odvisen od drugih.

KRAJ ROJSTVA: HLEV

Zanimivo je, kako si je božji Sin izbral čas in kraj svojega rojstva. Hotel je biti rojen med povsem tujimi ljudmi in ne v Nazaretu, kakor bi bilo najbolj naravno.

"Tiste dni je izšlo povelje od cesarja Avgusta . . ." Tako beremo v evangeliju in tako je bilo. A za tem Avgustovim poveljem, za to njegovo voljo je skrit božji prst. Bog je čase in razmere tako napeljal, da bo njegov Sin rojen med tujimi ljudmi, nepoznan, skrit, neopazen, 140 kilometrov od Nazareta, v neznanem Betlehemu.

Betlehem, "Hiša kruha" bi se to reklo po naše, ni bil tudi kot mesto bovedikaj. Pa še v tem skromnem Betlehemu "zanju ni bilo prostora v prenočišču". Trdosrčnost ljudi, prenatrpanost v edinem gostišču, Jo-

Ivan
Bulovec:
SVETA
NOČ
/lesorez/

žefova revščina, ko ni mogel plačati niti skromne sobe?

Da, vse to, a predvsem nekaj drugega: Bog hoče, da je njegov Sin rojen zunaj mesta, v hlevu v votlini, ki je pastirjem in čredi služila za skromno zavetje.

Zamislimo se v resnični kraj Jezusovega rojstva!

"Hlev, pravi hlev, to ni veselo in rahlo stebrišče, ki so ga krščanski slikarji zgradili za Davidovega sina, tudi ne jaslice iz mavca, ki si jih je izmislila v modernih časih slaščičarska domišljija izdelovalcev kipcev. Tudi ni čista in snažna veža, ljubka v svojih barvah, z olepšanimi in okrašenimi jaslimi. Hlev, pravi hlev, to je — dom za živali, ki so garale za človeka. Hlev, to so štiri surove stene, umazana tla, streha iz brun in skodel. Pravi hlev je temen, umazan, zasmrajen: čiste v njem so samo jasli, v katerih pripravlja gospodar krmo za živino." (Papini)

Tak hlev je bil prostor, v katerem je prišel na svet Sin božji.

ČAS ROJSTVA: SREDI NOČI

In čas rojstva? Ponoči je bilo, sredi noči, kot je prišlo do nas poročilo po ustnem izročilu. Ob uri, ko so ljudje po mestih plesali in pili, na rimskem dvoru pa razuzdano veseljačili ali že utrujeni od plesa in pijače popadali po mehkih ležiščih. Ob uri, ko so drugi

Ob uri, ko so drugi ljudje po opravljenem delu izmučeni pospali in pozabili na ves svet.

Ob uri, ko ni najbrž nihče pomislil, kako blizu je Bog zemlji.

Skratka: ob uri pozabe, greha in spanja je bil rojen naš Odrešenik.

IN VENDAR . . .

In vendar je bil ta pozabljeni trenutek tisti, na katerega se je pripravljala vsa Izraelova zgodovina in vse človeštvo v tisočletjih svojega bivanja. V tistem trenutku se je zgodovina prelomila.

Iščemo srečo v denarju, slavi, oblasti. Koliko prizadevanja je pri ljudeh, da bi opozorili nase, na svoj talent, na svojo postavo, na svoje brke, na svojo frizuro! Zunanost, oblika, posoda — na tem je danes poudarek, ne na vsebini.

In vendar nista ne resnica ne sreča v zunanjem blešku, ne v denarju, ne v slavi, ne v oblasti, ne v tem, da nekoga drugi ljudje spoštujejo.

Tako vsaj nam govori veliki molk svete noči.

PO "NAŠI LUČI"

Maksim Gaspari:
Slovenske jaslice

Nocoj

Nocoj

v svetlem kriku zvonov, v zlateg smehu zvezd
iztrpela se je najtišja bolest.

Le dalja je še —

in samotnega v čudno razprte oči
narahlo boli.

O, dalja — ko grob, oslepelega ptiča perot!

V brezbrežje se je raztegnila
samotnemu žalostna pot . . .

O, dom!

Kdor ga ima —

sred črnih vrtincev, viharjev življenja
ima pristan, ima čudežen vir vsega:
ljubezni, miru in še — pozabljena . . .

Brezdomcu nocoj

le motni odbleski, le blede odzvoki
božičnega čara v samoto lijó.

Lijó — o, in je vendar nocoj

še njemu, še njemu pri srcu tako mehko . . .

MIRKO KUNČIČ

V dveh stoletjih...

Začetek in rast katoliške Cerkve
v Avstraliji

Pripoveduje
P. CIRIL

V PODOBO slovenske Avstralije je živo vtakano delo slovenskih sester iz redovne kongregacije frančiškank brezmadežnega spočetja Device Marije. Kot katoliški narod smo delček katoliške Cerkve na peti celine. Tako tudi naše sestre doprinašajo svoje k njeni rasti in razvoju. Kako je bilo s prihodom sester in njihov delom, zveemo od sestre Silvestre, kateri sem zastavil nekaj vprašanj. Bila je že v pionirski ekipi sester in je še danes srce sestrske skupnosti v Melbournu. Takole se je razgovorila:

Ko je naša kongregacija, kot vse druge v matični domovini, doživljala težka povojna leta, je prišlo nepričakovano pismo p. Bazilija iz Avstralije. V Melbournu je po nečakini ene naših sester zvedel za našo provincialno predstojnico m. Romano Toplak ter zaprosil za sestre. Izmenjala sta nekoliko pism in m. Romana je začela povpraševati, katera sester bi se hotela odločiti za tako dolgo pot in delo v Avstraliji. Z dovoljenjem višjih predstojnikov in po premostitvi raznih težav ob prošnji za potna dovoljenja se je dne 9. marca 1966 prva skupina sester podala na pot. Bilo jih je pet: m. Romana Toplak, s. Ema Pivk, s. Hilarija Šanc, s. Pavla Kavčič in s. Silvestra Ifko. Potovali smo z vlakom v družbi petih sosester, ki so nas spremljale do Neaplja, kjer nas je čakala ladja "Maroni". V štirih dneh od prihoda čez mejo in odhoda ladje smo si ogledale Rim in Assisi v prijetni družbi zdaj že pokojnega frančiškanskega patra Cirila Recca ter s. Albine Tonih, naše bivše novinke a zdaj članice mariborskih šolskih sester v Rimu.

Kljub temu, da je bila ladja velika, smo z ostalimi potniki morale plačati svoj "davek" za neprijetno zibanje na morskih valovih. Potovali smo skozi Sueški kanal in se najprej ustavili v Mesini, nato v Port Saidu in v Adenu. Potem je ladja zaplula na globoke vode oceana in 30. aprila srečno priplula do pete celine. V pristanišču Fremantle (W. A.) nas je res iznenadil s svojim obiskom dr. Jure Koce ter nam ponoči razkazal čudovito razsvetljeno mesto Perth. Štiri dni preostale vožnje je hitro minilo in ladja je pristala v melbournskem pristanišču. Bilo je, nepozabno jutro cvetne nedelje, 3. aprila 1966, ko smo se srečale s p. Bazilijem in rojaki, ki so nas prišli čakati. Otroci v narodnih nošah in s šopki za nas, voznja po melbournskih ulicah in končno cilj našega potovanja – Kew. Tu

smo se najprej za srečno potovanje in vsa lepa doživetja skupaj z verniki zahvalile Bogu pri sveti maši, ki je bila na prostem pri lurški votlini za Baragovim domom. Po bogoslužju smo z večino udeležencev krenile proti nekaj minut oddaljenemu Slomškovega domu, ki ga je za nas pripravil p. Bazilij. Gospa Angela Škofic je z otroki Slomškove šole imela lep spored, tudi orkester Bled nam je zaigral nekaj prijetnih domačih melodij. Sledil je blagoslov sestrske hiše, nato pa srečanje z rojaki ob domači zakuski.

Veliki teden je potekal v čiščenju in pripravah za prve velikonočne praznike v Avstraliji, potem pa smo se sestre uvajale v nove službe in naloge. Kar hitro je bilo treba prevzeti Slomškovo šolo, ker je učiteljica Anica Srnc, zelo priljubljena pri vseh, v Evropi nadaljevala študije. Kot organistinja, pa četudi samouk, sem prevzela tudi cerkveni pevski zbor. Nekaj mesecev po prihodu smo sprejele v varstvo prve otroke (Slomšek Child Minding Centre) in njihov število se je iz dneva v dan večalo. Dovoljenje smo imele za 26 otrok. Oblasti so nam šle v začetnih težavah zelo na roko. Upoštevale so neznanje jezika in z razumevanjem spremljale naš trud in skrb za izboljšanje inveni-

Prisrčen je bil sprejem pokojne m. Romane in prvih sester v melbournskem pristanišču

Slomškov dom v Kew, središčna hiša slovenskih sester frančiškank Brezmadežne v Avstraliji

tarja ter prostorov, določenih za otroke, zlasti za dojenčke. (Nadzornica Zdravstvenega oddelka mi je ob priliki omenila, da velja delo slovenskih sester na polju varstva otrok za eno najboljših v Melbournu. Op. ur.)

Ko smo premostile prve največje težave, je osemdesetletno m. Romano zadela kap. Deloma si je opomogla, vendar je bila odvisna od tuje pomoči. Iz Evrope sta 1967 leta prišli na pomoč s. Ksaverija Jerebic in s. Monika Antolin, kar je bilo že z ozirom na bolno m. Romano neobhodno potrebno. Sestra Ksaverija je prevzela vodstvo v skupnosti, bila je prva s. prednica. Sestra Monika je skrbela za lačne želodčke. Pri otrocih so bile po predpisih potrebne tri sestre: s. Hilarija, s. Pavla in s. Silvestra. Poleg dela pri otrocih je s. Hilarija bila tudi zakristanka. Kasneje po

njenem odhodu je službo prevzela s. Pavla, zdaj pa jo ima s. Maksimilijana. Sestra Ema se je po odhodu gospe Kregarjeve preselila v Baragov dom ter prevzela novo vlogo: delo kuharice v hostelu slovenskega verskega središča, kjer deluje še danes.

Na praznik Brezmadežne 1967 si je m. Romana pri padcu zlomila kolk. Morala je v bolnišnico (St. Vincent's Hospital), od koder se ni več vrnila. Dne 15. januarja 1968 je mirno v Gospodu zaspala. Sestre in tukajšnji rojaki so jo ohranili v blagem spominu. Naj počiva v božjem miru! (Če Bog da, bo m. Romani v zahvalo za njeno pripravljenost priti s sestrami med nas poimenovan naš dom počitka: Dom počitka matere Romane. Op. ur.)

Odslej je življenje sester potekalo kar mirno. Otroci v varstvu so dali vsem veliko skrbi, pa tudi prisrčnih uric veselja. Poleg dela doma in v verskem središču so se sestre zlasti posvetile obisku bolnikov.

Dne 28. aprila 1971 je povečala sestrsko skupnost s Maksimilijana Kavčič, rodna sestra s. Pavle, in nekoliko razbremenila že utrujeno sestro pri delu z večjimi otroki. Žal so razne bolezni in starost bile vzrok, da so bile sestre leta 1981 primorane opustiti zahtevno delo varstva otrok.

Leta 1972 je s. Ksaverija z novodošlo s. Mirjam Horvat prevzela delo pri sydneyskem slovenskem verskem središču sv. Rafaela v Merrylandsu. Ko se je v oktobru 1974 sestram v Avstraliji pridružila še s. Marija Goreti Kadiš, je bila že naslednje leto dodeljena sydneyski sestrski skupnosti. Tam je ostala do junija 1980, ko se je vrnila v domovino. Zato pa je v avgustu istega leta prišla v Sydney s. Hilarija, ki je bila tam že prej nad eno leto in pol v pomoč. Kasneje je vrsto let vztrajala tudi sama in tam še vedno neumorno deluje, zdaj skupno s s. Francko Žižek, ki je letos prispela iz domovine v našo sestrsko družino.

Sestri Emi v pomoč v kuhinji Baragovega doma je bila nekaj mesecev s. Marjeta Domanjko. Prišla je v februarju 1977, pa se je zaradi prehudega domotožja še isto leto vrnila v Slovenijo. Enako je odšla

Današnja celotna družinica slovenskih sester v Avstraliji.

V zadnji vrsti:
s. Silvestra,
s. Ema,
s. Hilarija
in s. Monika.

Spredaj pa:
s. Pavla,
s. Maksimilijana,
s. Francka
in s. Petra.

domov tudi s. **Majda Kadivnik**, ki je prišla v Avstralijo kot redovna novinka v juliju 1977 ter živela med sestrami v Kew.

Vesel dogodek za družino slovenskih sester v Avstraliji je bil, ko so v letih 1981 in 1982 sprejele dve kandidatini, prvi v Avstraliji rojeni iz slovenskih družin, Ivanka **Kropič** je bila rojenav Wollongongu, NSW, Zalika **Svenšek** pa v Newcastleu, NSW. Po končanem noviciatu v Sloveniji se je prva kot s. **Petra** vrnila v Baragov dom, kjer pomaga s. Emi in nadaljuje svoje študije, s. **Zalika** pa bi rada pred vrnitvijo v Ljubljani končala katehetski tečaj in orglarsko šolo. Obema želimo vztrajnosti na začetni poti.

Delo slovenskih sester v Avstraliji je včasih morda bolj skritega značaja, pa vendar vselej koristno za našo izseljensko skupnost. S svojimi močmi in sposob-

nostmi skušamo zlasti z molitvijo podpirati delo patrov, ki so sestram od vsega početka v veliko duhovno in materialno oporo. Bog naj blagoslavlja naše skupno delo za Boga in duše!

Tako sestra **Silvestra**, Prisrčna ji hvala za prijetno predstavitev sestrskih začetkov in dela med Slovenci v Avstraliji.

Vaše delo, drage sestre, je nadvse dragoceno za življenje slovenstva v Avstraliji – tako v preteklosti, kakor sedanosti in tudi v bodočnosti. Seveda prihajajo leta, ko človek peša, toda obe vaši skupnosti sta se v zadnjem času pomladili in iz obeh je čutiti moč življenja. Sestram naj izrečem skromno zahvalo za vse neprecenljivo delo, ki že toliko let poživlja in ohranja slovensko zgodbo na avstralski celinei.

Od polnočnice

BILO mu je toplo in se ni menil za mraz, četudi je od Metlike strupeno vleklo. Po zmrzlem, izhojenem snegu so mu pele noge, kot bi stopal po skritih strunah. Vsi so že davno odšli na daljne domove – njihov koraki in besede so utonili v tišino. Pot je bila samotna in žive duše ni bilo več daleč naokoli. Na nebu je sijal okrogel mesec, ta zvesti prijatelj srečnih nočnih popotnikov, zvezde pa so se kot iz spoštovanja odmaknile nizko na obzorje.

Petje pred oltarjem in na koru, petje v cerkvi, kadilo in sijajne luči, množica ljudstva – vse je izginilo. On se je zadržal pri sorodnikih. Pojedel je kos potice in popil čaj – in v svoji človeški slabosti je željno pomislil na mehko posteljo v tisti prijetno zakurjeni sobi. Kako rad bi zaspal – kako sladko bi spal!

Toda zdaj pojejo strune pod njim, zasnežene njive se krog in krog svetlo sinje bleščijo v mesečini. Kadar se ustavi, strune obmolknejo, v prsih pa zasliši srce; v sencih začuti utripe dragocene ure, ki mu nenehno podaljšuje življenje in mu kaže pot daleč naprej... Kaj mu pripravlja bodočnost?

+

Vsi so šli to noč po tej poti pred njim. Kot bi ga gnala želja po človeški bližini, stopa naglo: mogoče doide koga. Toda noč je prazna, kot bi vse umrlo ali pospalo. Samo smešno majhna senca, ki jo meče me-

sec, gre zvesto ob njem. Smreke stoje negibno, akacije so kot iz krhkega stekla, sence so blede, le kjer se pot zoži, se zgostijo – in samotni popotnik bojéče upira oči vanje, ali ne bo v tisti črnini uzrl kaj groznega.

V spomin se mu oglašča dedova pripoved.

“Tam v steljniku, pri Svetem Sebastijanu, je bilo njega dni pokopališče. Od tam je bilo v zimskih nočeh čuti tuljenje sestradanih volkov, ki so iskali kosti in se grizli. Še jaz sem jih čul.”

Med brezami, za dober streljaj globoko na desni, nevidna stoji tista nema cerkva, h kateri se prve dni maja le gasilci iz fare zbero pol k maši, pol na izlet. A zdaj je vse tiho. Ko je šel k polnočnici, so svetonocni zvonovi po bližnjih in daljnih podružnicah peli tako vzvišeno himno, kakršne ne bo čul nikdar več. V tej pozni uri pa je odmolknilo še zadnje pritrkavanje: ležala je popolna tišina, samo njegove pojoče stopinje so jo kalile. Iz snega v mesečini je rezalo v nosnice, a mraz je bil zdrav in podžigajoč.

MLADE noge so ga nesle, kamor je velevalo srce. Videl je rebri pod sabo, videl je vrtove in vinograde onstran doline. Ob taki uri in v tej mrtvi snežni belini se mu je domači svet prvič resnično razodel. Bilo je košato zelenje razpaljenega poletja, bile so nevihte s trepetanjem neba in zemlje, bile so mlečne megle novembra, ko detli odnašajo z golih vej zadnje piška-

ve orehe: nikdar pa ga ni božični sneg tako osupnil s svojo modrikasto belino. Tišina, kakršno je poslušal to uro, mu je priklicala solze v oči, da je zadrhtel:

"Zdaj sem samo jaz s svojim srcem še buden, vse drugo spi!"

Ustavil se je in ni mogel dalje: ni mogel verjeti, da je tišina in negibnost res tolikšna, ko pa je bila v cerkvi takšna muzika, gibanje, gneča in prerivanje. Stal je in občutil, kako sladko bi bilo ta hip umreti: brez telesnega trpljenja in brez srčnih bolečin. Zdaj, ko telesa skoraj več ne čuti in ga je samo poslušanje – ljubljena mati, ljubljena deMica . . . kakor da ju ni ali kot da bi se bili vsaka po svoji poti vzdignili v zvezdno bliščobo – zdaj bi mu duša najrajši skopnela v večnost blaženih.

Ali pa ne bi bila taka smrt prelahka in prepoceni? S čim naj bi si prislužil toliko nagrado?

+

Pokleknil je k obhajilni mizi; in ko je vstal, ga je prevzela bolečina. "Zakaj je ta sreča božje bližine tako bežna?" Ko je zdaj stal sredi znane in vendar tako nove poti, ga je obšel isti občutek žalosti. "Zakaj je božična noč tako kratka? Zakaj mesec nocoj tako naglo potuje?"

Nenadno je prisluhnil. Od kod ta glas? Kdo poje?

Odprl je usta in rahlo nagnil glavo, da bi prestregel pogovor med daljinami. Napeto je poslušal . . . in iz globin tišine se mu je odzvala v mesečino potopljena bela daljava na severu, od koder je ledeno rezalo.

"Sveti Štefan v Semiču poje tako zamolklo, kot bi se oglašal pri koreninah zgodovine."

Zapoznili si je z desnico podrgnil čelo in nadaljeval pot. Semiški zvon ga je iztrgal trenutku in ga napel na dvajset stoletij dolgo dobo.

"Nič drugega nisem kot drobec – in vendar vekomaj ne bom umrl, če bo nocojšnja milost do konca ostala v meni. Prejenjale bodo zemeljske bolečine, naj mi jih prihodnost še toliko hrani. Ko jih bom vse spoznal in ne bom klonil, preide moj nesmrtni del v večni dan svetlobe in slave!"

Pot se je bližala cilju: še malo je imel do ovinka, kjer se odcepi njegova steza. S tiste vzpetine bo zagledal dve rdečkasti okenci. Mati je petrolejko le odvila, zakaj to noč naj luč sveti do jutra – potem pa je šla počivat. Stopil bo tiho noter, ker vrata niso zapahnjena, in tudi on jih ne bo zapahnil, ker se v tej noči božje ljubezni in človeškega bratstva ni treba zaklepiti.

VINKO BELIČIČ

Marjanovo tretje rojstvo

KO smo se poslavljali 16. novembra od MARJANA OPPELTA v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew, kjer sta darovala mašo zadušnico patra Bazilij in Tone, je p. Tone našo človeško pot primerjal poti treh rojstev: prihod na svet – rojstvo družini in istočasno tudi narodnemu občestvu;

krst – rojstvo cerkvenemu občestvu;

smrt – rojstvo v večnost in svetniškemu občestvu.

Morda bi jaz kot laik dodal še četrto rojstvo: poroka – rojstvo svoji zakonski družici oziroma svojemu zakonskemu drugu.

Pokojni Marjan se je rodil 11. marca 1933 v slovensko družino v Trstu. Oktobra 1952 je maturiral na

slovenski gimnaziji, ki je bila ustanovljena za časa zavzniškega vladanja Svobodnega tržaškega ozemlja. Po maturi se je vpisal na gospodarsko fakulteto tržaške univerze, a je moral zaradi razmer po dveh letih prekiniti študij.

Takoj po maturi je začel sodelovati tudi pri slovenskem tedniku "Demokracija". Naj naštejemo samo nekaj njegovih prispevkov iz takratne dobe: Praznik mladine, Pogledi skozi Titov harem, Zdravniška zarota v Moskvi, Finska med prvimi žrtvami nadutega sovjetskega imperializma, Obletnica komunističnega udara na Čehoslovaškem, Dedierjev uradni portret Tita, Vihar v komunističnih vrhovih, Komunistične dvo-

ličnosti, Čemu toliko Kitajcev v Ženevi, in še in še.

Kot dvaindvajsetleten mladenič se je Marjan februarja 1954 zaposlil pri ICEM (Intergovernmental Committee for European Migration) in tam delal za dobro beguncem, dokler se tudi sam ni odločil zapustiti svoj rojstni kraj in odpotovati junija 1954 na ladji "Aurelia" v Avstralijo.

Z Marjanovim prihodom v Melbourne leta 1955 je tukajšnja slovenska skupnost, posebno pa še krog zavednih Slovencev, ki so želeli ohraniti ponos na slovenski izvor med nami tudi v novi domovini, zadobil enega svojih neutrudljivih in nesebičnih pionirjev slovenstva v Avstraliji.

Na prvem slovenskem kulturnem večeru v Avstraliji – dne 22. novembra 1957 v Melbourne, Kensington Town Hall – je Marjan nastopal kot napovedovalec sporeda. V istem času je bil tudi urednik klubskega "Vestnika" in zanj skrbel do marca 1958, ko je bil izvoljen za predsednika Slovenskega društva Melbourne. Novembra 1959 je bil na sestanku darovalcev za klubski Dom izvoljen med zaupnike (Trustees) bodočega Doma in bil tako maja 1960 med odgovornimi, ki so za SDM kupili v North Carltonu prvi Slovenski dom. Pri slovesnosti otvoritve je on v imenu zaupnikov izročil ključke Doma predsedniku SDM.

Pri vsem tem delu pa je pokojnik še vedno našel čas, da je s svojimi prispevki pripomogel k pestri vsebini "Misli". Naj navedem spet vsaj nekaj naslovov Marjanovih člankov: Ptičji paradiz – Avstralija. Naši aborigeni – prvotni Avstralci, Avstralija na kolesih – kako vozi in prevaža, Pogled v avstralsko kmetovaje, Avstralska volna – glavni vir bogastva, in še in še.

Medtem ko je bil Marjan predsednik SDM, pa je bila tajnica kluba gdč. Marija Rudež, tudi po rodu Tržičanka ter navdušena in delovna Slovenka. Za navideznim odnosom med predsednikom in tajnico so se začele nabirati nove sile – jih še danes kličemo zaljubljenost. Te so Marjana in Marijo pripeljale do oltarja, kjer ju je v stolnični kapeli p. Bazilij februarja 1959 posvetil in zvezel v novo družinsko skupnost. V marčni številki "Misli" 1959 v priljubljeni rubriki "P. Bazil tipka" beremo, da "do večera pred poroko niti poročni priči, Srečko Košir in Maks Hartman, oba v odboru SDM, nista vedela, kaj se kuha . . . imena neveste pa menda nista zvedela do takrat, ko je Marija prispela v stolnico."

Kakor je Marjan svoji življenjski družici skušal biti vedno dober mož, tako je skušal biti tudi Heleni in Martinu, ki ju je njima Bog podaril v družino, vedno dober in skrben oče.

Toda vse to je bila le ena stran Marjanovega življenja in dejavnosti. Po letu dni prihoda v Avstralijo je Marjan zapustil svoje prvo službeno mesto pri Com-

*Pokojni
MARJAN
OPPELT
/1933 – 1988/*

monwealth Aircraft Corporation in začel svojo življenjsko kariero pri viktorijskem ministrstvu za gradnjo (Government Employee Housing Authority). Dosegel je mesto tajnika (Secretary of the Housing Authority) in v teku let služil petim ministrom. Ta njegov poklicni uspeh, vsekakor najvišji uspeh Slovenca v državni službi v Viktoriji, moramo pripisati Marjanovi poštenosti, sposobnosti in neutrudljivi delavnosti. Žal ga je bolezen leta 1985 prisilila k odstopu od visokega in odgovornega mesta ter predčasni upokojitvi. Zdravniki mu niso prisodili več kot leto in pol življenja, tako je pojemale moč srčne mišice. S svojo trdno voljo in seveda tudi skrbnim zdravniškim nadzorstvom ter ženino zvesto strežbo si je Marjan podaljšal življenje še za nadaljna tri leta. Bolnik se je zavedal, da mu je vsak dan podarjen. Cenil je življenje in se v tej poslednji dobi skušal čim bolj notranje poglobiti, da bo tako pripravljen za končno rojstvo v večnost.

V petek zvečer, 11. novembra, ko se je ravno Marija začela v Royal Melbourne Hospitalu od njega poslovati, je Marjanu srce odpovedalo in zdravniška pomoč je ostala neuspešna. Prišel je trenutek poslednjega skrivnostnega rojstva, ki pa one, ki mu prisostvujejo, kljub naši veri napolni z bolečino.

Toda kot se veselje pomnoži, če ga delimo z drugimi, tako se tudi boleost zmanjša, če jo delimo z drugimi. Vdovi Mariji, Heleni in Martinu je gotovo v tolažbo zavest, da je bil pokojnik kot iskren vernik in zaveden Slovenec cenjen in spoštovan med rojaki in vsemi, s katerimi se je njegova življenjska pot križala. Skupno z njimi pa tudi mi čutimo boleost Marjanovega odhoda. Naj naše sožalje in naša molitev zaceli njihove rane ob izgubi ljubega moža in dragega očeta, katerega telo zdaj počiva na pokopališču v Templestowe.

Z. H.

SV. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Tel.: (02) 682 5478

BOŽIČNE SLUŽBE BOŽJE:

SV. RAFAEL – MERRYLANDS ima naslednji božični spored: Od 16. do 24. decembra bo božična devetdnevica. Ob tej priliki bomo prosili za našo domovino, pa tudi za probleme in težave naše skupnosti in posebej naših družin ter mladine. Vse dni devetdnevne bo ob sedmih zvečer sveta maša in adventna pobožnost, ob nedeljah pa seveda ob običajni uri, to je ob pol desetih dopoldne.

Zakrament sprave opravite že zgodaj, če le mogoče, da ne bo navala zadnje minute pred polnočnico. Saj ne more biti dobra spoved, če je opravljena v naglici, brez priprave in brez zahvale. Zaključek devetdnevne bo v soboto, 24. decembra, ob sedmi uri zvečer.

Polnočnica bo tudi letos v dvorani, kot že nekaj let povrsti. Kdaj? Opolnoči, saj zato se imenuje polnočnica. Pri tej maši bodo prepevali razni zbori. Mislim, da je v pravem božičnem duhu, da ob taki priliki pozabimo na razlike, ki nas največkrat brez potrebe delijo. – Na božični dan bosta sveti maši pri nas: ob osmi uri zjutraj z ljudskim petjem božičnih pesmi, ob pol desetih pa bo slovesna služba božja, pri kateri bo prepeval naš mešani zbor. Ob enajstih **ne** bo svete maše, ker se je izkazalo, da je premajhna udeležba.

Na Štefanovo, v ponedeljek 26. decembra, bo sveta maša dopoldne ob pol desetih, kakor tudi ob šesti uri zvečer. – Na prvi dan novega leta, na nedeljo 1. jan., bodo svete maše ob pol desetih dopoldne in ob sedmi uri zvečer.

FIGTREE - WOLLONGONG ima tudi letos božično polnočnico. Pol ure pred polnočjo bo petje božičnih pesmi. – Na novoletni dan pa bo služba božja izjemoma že ob štirih popoldne. Nato je maša spet 8. januarja in 22. januarja ob peti uri popoldne.

CANBERRA ima božično slovensko mašo na božični dan (nedelja 25. dec.) ob šesti uri zvečer, prav tako in ob isti uri tudi na novo leto, 1. januarja. Naslednja maša bo 15. januarja ob šestih zvečer.

NEWCASTLE bo imel slovensko službo božjo v nedeljo 29. januarja ob šesti uri zvečer v Hamiltonu. Pred mašo bo prilika za spoved, po maši pa naša običajna čajanka v dvorani.

SURFERS PARADISE ima slovensko službo božjo v soboto 7. januarja ob pol osmih zvečer v cerkvi sv. Vincencija, Hamilton Avenue.

BRISBANE bo na vrsti za slovensko mašo naslednji dan, 8. januarja, ob pol dvanajstih dopoldne v cerkvi Matere božje, South Brisbane.

ZAKRAMENT SPRAVE lahko prejmete vedno pol ure pred mašo povsod, kjer so naše službe božje. V Merrylandsu bo prilika za spoved od enajste ure zvečer do polnočnice, na božič pa pred osmo mašo.

“ŠTEFANOVANJE” je že naša dolgoletna tradicija. Tudi letos ga bomo priredili v naši dvorani v ponedeljek 26. decembra s pričetkom ob sedmih zvečer. Za ples bo igral ansambel “Mavrica” s pevko Olga. Na sporedu bo tudi bogat srečolov s petimi praktičnimi nagradami. – Rezervacije za udeležbo so potrebne in prosimo, da nam pravočasno sporočite število oseb. Zadnji čas za rezervacije je do opoldne na dan prireditve. Telefonirajte na številko 637 7147 (cerkev) ali pa 682 5478 (sestre).

BOŽIČNE ČESTITKE pošiljam vsem rojakom preko lista “Misli”. – Če je velika noč največji praznik v cerkvenem letu, je gotovo božič najprisrčnejši, saj sega v globine naših duš. O božiču gledamo in se poglabljamo v največjo skrivnost naše vere – da je Bog postal človek in prišel med nas v podobi nebojčnega otroka. Saj beseda “božič” pomeni majhnega Boga. Ali ni to čudo vseh čudi!? Naše božične pesmi so gotovo edinstvene na svetu v opisovanju te skrivnosti učlovečenja druge božje osebe. Jezus je s tem postal naš brat. Na nas pa je, da napravimo naslednji korak: da si postanemo res dobri bratje in sestre med seboj.

MATURANTSKI PLES je za nami. Sobota 3. decembra je bila za petnajst letošnjih maturantov velik dan. Pa ne le zanje, ampak tudi njih starše, družine ter celokupno slovensko skupnost v Sydneyu. Pester spored zborov in folklorne je dal temu večeru lepo obeležje. – Kaj pa nam obeta bodočnost glede mature? Če bodo otroci obiskovali slovensko šolo na državni gimnaziji v Bankstownu, nam bo zagotovljeno v bodoče lepo število maturantov. Nikomur letošnjih maturantov ni žal truda, ki ga je vložil v učenje slovensčine in v redni obisk sobotne šole – saj so bili

vsi napor kronani z uspehom.

Vpisovanje za pouk slovenščine bo v soboto 4. februarja dopoldne v Girls High School, Mona Street, Bankstown. Pa tudi naslednjo soboto bo še možnost vpisa. — Letos je bilo v vseh razredih okrog 70 naših dijakov. Z ozirom na število Slovencev v Sydneyu bi moralo biti to število vsaj pet- ali večkratno. Letos sta dva dijaka hodila v Bankstown vsako soboto iz oddaljenega Wollongonga, kar pomeni dveurna vožnja na eno stran. Kaj bi na to rekli tisti dijaki, ki žive v Sydneyu, pa jim je Bankstown "predaleč"?

ODDALJENIM ROJAKOM, ki žive v krajih, kjer ni večje slovenske skupnosti, ne cerkve in ne društva, posebej želimo, da bi kljub temu lepo praznovali božič v krogu svojih družin in prijateljev. V njih primeru je vsak rojak še toliko bolj cenjen, veliko bolj kot pa tam, kjer smo Slovenci geografsko sicer strnjeni, a med seboj sperti. — Za praznike priporočam vsem rojakom izven skupnosti, da greste v avstralsko cerkev, saj je tudi tam Jezus doma. Pristopite k zakramentu in se udeležite polnočne ali pa vsaj dnevne božične maše. Prepričan sem, da ne boste razočarani ter boste prejeli mir božičnega sporočila: Kristus nam je rojen, Zveličar nam je dan!

POKOJNI — V sredo 16. novembra 1988 je v Westmead bolnišnici umrl **RUDI KUŽNIK**. Rojen je bil 24. oktobra 1936 v Zgornjem Globodolu, okraj Mirna peč, kot sin ždaj že pokojnega Leopolda in prav tako pokojne matere Marije r. Kolenc. Po poklicu je bil mizar, a razumel se je na vsa gradbena dela. Zaposlen je bil pri državnem podjetju za cesta (DMR). Že pred devetnajstimi leti se je pri delu poškodoval ter preстал več operacij na hrbtenici. Ko je bil pred sedmimi leti doma na obisku, je utrpel še srčni napad, ki se je pred osmimi meseci ponovil. Iskal je zdravja po bolnišnicah v Blacktownu in v Westmeadu. Moral je preko več operacij na nogah, nato ga je čakala še operacija na srcu, po kateri pa je živel le še nekaj ur kljub skrbni zdravniški pomoči. — Pokojni Rudi je bil izredno delaven član naše sydneyseke verske kakor tudi narodne skupnosti. Vedno je rad pomagal in marsikatero delo pri Sv. Rafaelu govori o njegovi podjetnosti. Imel je lepo lastnost, da se je sam ponudil za to ali ono delo, ki je čakalo prostovoljca. Kljub bolezni ni nikoli miroval, zlasti k gradbenim delom med rojaki je rad priskočil in pri tem ni gledal na lastno korist. Bil je res vseskozi zvest član slovenske skupnosti ter bil izredno zavzet za njen napredek. Da je bil res priljubljen in spoštovan, je pokazala velika udeležba rojakov pri molitvah za pokojnika na predvečer pogreba v kapeli pogrebnega zavoda Funerals of Distinction v Fairfieldu, kakor tudi naslednji dan pri pogrebni maši v naši cerkvi. Pokopan je bil na novem delu slovenskega

pokopališča v Rookwoodu. Moški zbor SDS pod vodstvom Jožeta Urbasa mu je ob grobu v slovo zapel dve žalostinki.

Rudi zapušča ženo **Marijo r. Vindiš**, hčerke **Ireno por. Stariha** ter **Olgo** in **Silvijo**, v rodni domovini pa ima še tri sestre in štiri brate. Zahvalo domačih boste našli na zadnjih straneh med pismi bralcev.

V Queen Victoria bolnišnici, Picton, NSW, pa je dne 21. oktobra 1988 umrla **HELENA POPOVIČ r. Mihalič**. Pokojnica je bila doma iz vasi Lemerje v Prekmurju, kjer je bila rojena 24. aprila 1899. Bila je dobra krščanska mati in je rada prispevala v razne dobrotelne namene. V Avstraliji zapušča hčerko **Emo**, poročeno s **Stanislavom Kowalski-jem**, ki živi v Bowral, NSW. V rodni domovini pa je še ena njena hči ter trije sinovi. Pogrebno mašo smo imeli 25. oktobra v kraju Bowral in tudi pokopali smo pokojnico na tamkajšnjem pokopališču.

V petek 25. novembra 1988 je v Sydneyu umrla **HILDA HEITMAN r. Vidonja**. Z možem sta živela v Revesby. Rojena je bila 24. oktobra 1931 v vasi Serdica v Prekmurju. V Avstraliji je živela okrog trideset let ter se tudi poročila z **Wolframom Heitmanom**. Poleg njega zapušča še sina **Mihaela** (27 let) ter hčerko **Alice por. Angel**. Pogrebni obredi so bili 30. novembra v Chester Hill-u, pokopana pa je bila na livadnem pokopališču v Rookwoodu.

Sorodnikom naših pokojnih, ki se jih radi spominjamo v molitvi, naše iskreno sožalje. In hvala vsem, ki so nam posredovali gornje podatke.

KRSTA — **Gregor Kariž**, Regents Park, NSW. Oče **Joško**, mati **Cvita r. Penova**. Botra sta bila **Pepi** in **Kati Paoletti**. — Merrylands, 8. oktobra 1988.

Chanel Vaccari, Coniston, NSW. Oče **Frank**, mati **Rosana r. Kerčmar**. Botra sta bila **Claudio** in **Jackie Vaccari**. — Med sveto mašo v Figtree, 27. nov. 1988.

POROKI — **Dušan Filo**, Fairfield West, sin **Ludvika** in **Marije r. Železen**, in **Sharon Lee Neil**, hčerka **Jamesa** in **Carol r. Lawrence**. Priči sta bila **Robert Filo** in **Kerrie Neil**. — Merrylands, 26. novembra 1988.

Kenneth David Yardley, Willoughby, NSW, sin **Herberta** in **Alice Graham r. Hauser**, in **Olivia Kastelec**, Summer Hill, NSW, hčerka **Ludvika** in **Marije r. Dolgan**. Priči sta bila **Jim Shaw** in **Lindy Schaefer**. — Merrylands, 20. novembra 1988.

Novokrščenim otrokom in njih družinam iskrene čestitke, mladoporocencem pa obilo božjega blagoslova na življenjski poti!

P. VALERIJAN

IZPOD TRIGLAVA

NA LJUBLJANSKIH ŽALAH so letos pripravili prvo javno žalno slovesnost po vojni, ki je vključila tudi vrnjenje v letu 1945 ter zverinsko pobite v kočevskih gozdovih. Na zeleni jasi so položili velik žalni venec z zelenjem in rdečimi nageljni v sredi; od njega pa so se sporočilno vili štirje široki črni trakovi z napis: Njim, ki so brez pravice – do javnega spomina; Žrtvam stalinizma – in naših zmot.

Ob napovedanem času na dan mrtvih so se pojavile osebe, sklenile močan obroč ob položenem vencu ter prižgale sveče. In govorniki so se zvrstili s kratkimi in jedrnatimi nagovori. Kako resnično je bilo slišati citat: "Ljudje, ki sovražijo, so najprej norci, potem strahopetci, nikdar pa heroji!" in pa: "Državljska vojna bodi s tem končana in ti trenutki naj bodo začetek njenega konca! . . ."

Pisateljica in kulturna delavka je povedala tole: "Ko smo pred leti nekateri začeli govoriti in pisati o narodni spravi in obelisku, si najbrž z mano vred nihče ni mogel predstavljati, da bomo relativno hitro prišli do tega, ko se prvič lahko spomnimo – in to javno spomnimo! – žrtev revolucije, žrtev boljševizma. Ob lasti bi lahko to srečanje prepovedala, pa ga ni. Mogoče je to znak, da tudi ona počasi razumeva, kaj je to pieteta do mrtvih, kaj je to nacionalna tragedija, kaj je to sprava s smrtjo, sprava z zgodovino, kaj je to narodna sprava. Ker nimamo dostopa do grobov in do grobišč, smo se nekateri nekdanji borci in kulturni delavci domenili, da naredimo takšen shod (provizorij). Ne glede na to, ali bo še kdaj kdo vabil na to srečanje prvega novembra, sem prepričana, da se bodo od zdaj naprej ta srečanja dogajala sama in spontano, zakaj na simbolni ravni je nocoj, s tem trenutkom, sprava z mrtvimi narejena. Naj jim bo lahka zemlja!"

Pristopil je duhovnik in se oglašil: "Bil sem skupaj s tistimi vrnjenimi iz Vetrinja pri Celovcu, z njimi sem bil v mnogih sobah škofjeloškega gradu in škofovih zavodov v Šentvidu. Imel sem priložnost spoznati razne fante in može. Bilo je med njimi veliko svetosti, morda tudi kakšna barabija, toda veliko več svetosti. Kaj kmalu teh ni bilo več v življenju. Toda, rečem vam, v srcu ne smemo nositi nobene trpkosti, ne zagrenjenosti, še manj pa sovraštva. Za kristjana prav gotovo ne! Zato pa tisti, ki je veren in zna moliti očenaš, naj ga z mano moli za vse, ki so padli v revoluciji in so pokopani bodisi tu v Ljubljani ali kjerkoli v domovini . . ."

Gospodovo molitev je duhovnik sklenil z vzklikom: "Gospod, daj jim večni pokoj, večna luč naj jim sveti, naj počivajo v miru!" Nato je drugi govornik dodal: "Pravkar smo zmolili za tiste, ki ležijo v grobiščih Kočevskega Roga. Rad bi vas opomnil, da se v tej kome-moraciji spominjamo vseh, ki so ostali brez pravice do zaznamovanih grobov: za žrtve povojnih procesov, kot je bil Nagodetov, za žrtve dachauskih procesov, za žrtve, ki so ostale na Golem otoku."

Za konec se je otožno oglašila pesem "Lipa zelena je tam v dišečem gaju . . ."

SLOVENSKI KMETJE so lansko leto porabili 242 tisoč ton mineralnih gnojil, med katerimi je bilo 90 tisoč ton hranilnih snovi. V povprečju bi to znašalo 141,48 kg hranilnih snovi na hektar obdelovalne zemlje. S to številko pa se Slovenija zelo približa evropskemu povprečju (142,7). Slabša je njena številka v statistiki za Jugoslavijo, saj pade jugoslovansko povprečje na 64,8 kilogramov na hektar.

Za letos so načrtovali v Sloveniji potrošnjo 163 kg čistih hranil na hektar, pa se je kmalu pokazalo, da te številke vsaj to leto ne bodo mogli doseči.

LETOŠNJA SEZONA obiskovalcev je za Postojnsko jamo posebej pomembna, saj je jubilejna: 170 let je poteklo 14. aprila, kar je domačin Luka Čeč (leta 1818) preplezal steno nad podzemeljsko Pivko in odkril notranje dele jame. Zato je bila letos na sporedu tudi razstava o odkrivanju in raziskovanju jame ter več drugih prireditev, vključno koncert v notranjosti jame in koncert ored v hodom. Vsekakor je letošnji jubilej privažil še več obiskovalcev kot jih druga leta lepote in zanimivosti svetovnoznane Postojnske jame sprejmejo v svoje okolje.

SLOVENSKA zamejska skavtska organizacija je zborovala v četrtek 20. oktobra v Jamljah. Med drugimi so člani pokazali veliko zanimanje za dogodke v matični Sloveniji. Zato je vodstvo zamejskih skavtov sklenilo pristopiti v Odboru za varstvo človekovih pravic, ki se je formiral v Ljubljani. S tem v zvezi so zamejski slovenski skavti sprejeli in objavili naslednjo izjavo: "Deželno vodstvo Slovenske zamejske skavtske organizacije je na svoji prvi letošnji seji v Jamljah 20. oktobra razpravljalo tudi o sedanjem slovenskem trenutku. S posebno pozornostjo so se pristni zaustavili pri zaskrbljujočem dogajanju v Sloveniji, predvsem pri dogodkih okrog procesa štirih in afere Bogataj. Prav zato je enoglasno sprejelo sklep, da pristopi k Odboru za varstvo človekovih pravic in s tem izrazi svojo solidarnost vsem, ki se v matični domovini borijo za osnovne človekove pravice, in vsem, ki skušajo ustvariti ozračje iskrenega dialoga v duhu resnice, medsebojnem spoštovanju in sprejemanju v razlikah."

BARAGOV DAN prireja vsako leto Amerika, da tako počasti spomin na misijonskega pionirja, ki je toliko storil za Indijance in med njimi tudi umrl. Že več let pa vsako leto slavijo Baragov dan tudi v matični domovini, kjer je bil Baraga rojen ter je živel in deloval do svojega odhoda preko oceana. Letošnji dan Baragovega spomina je potekal v Ribnici na Dolenjskem. Slavje v cerkvi je spremljalo veliko pripravljanih in vzporednih prireditev. Slovesno bogoslužje je vodil nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, navzoči pa so bili zastopniki vseh treh slovenskih škofij. Med škofi (upokojeni beograjski nadškof Turk, upokojeni koprski škof Jenko, mariborski pomožni škof Smej) je s prihodom napravil mnogim največje veselje dr. Stanislav Lenič, ki je prišel nedavno iz bolnišnice. Nadškof se je v pridigi spomnil še drugih slovenskih kandiata za blažene: Slomška in Gnidovca.

NAMESTNIK glavnega urednika ljubljanskega "Dela", Tit Doberšek, je nedavno dopisniku "Schweizer Illustrierte" (ta je opis njegove izjave tudi objavil) takole orisal politični barometer v Sloveniji:

- 71 % Slovencev nima nobenega zaupanja v zvezno jugoslovansko vlado;
- 53 % jih meni, da imajo Slovenci premalo samostojnosti v Jugoslaviji;
- večina Slovencev sicer nasprotuje odcepitvi svoje republike od Jugoslavije, a jih 58 % vidi, da bi takšen korak odprl ugodne razvojne možnosti;
- 35 % Slovencev korenito odklanja Zvezo komunistov v zveznem in slovenskem merilu;
- naravno bogastvo v Sloveniji je skoraj izčrpano, zato mora industrija bolj skrbeti za varstvo in čistost okolja;
- Slovenija mora na področju novih tehnologij, računalništva in storitev najti priključek k evropski in svetovni razviti družbi;
- takšna nova gospodarska usmeritev pa je možna le v odprti družbi.

KRIMINAL v Sloveniji občutno narašča, je zapisal sredi letošnjega novembra ljubljanski časopis Delo. V prvih desetih letošnjih mesecih je republika Slovenija zabeležila 30,166 kaznivih dejanj, kar je 320 več

kot pa lansko leto v enakem obdobju. Od tega je bilo 1780 primerov gospodarske kriminalitete - 73 več kot lani. Več je bilo tudi mladinske kriminalitete - 2883 po številu, kar je 32 več primerov kot v lanskem enakem obdobju. Tatvin je bilo 12,324 - kar 1428 več kot lani.

Statistika pravi, da se je področje javnega reda in miru preselilo iz gostiln v zasebna stanovanja. Vzrok je v draginji, ki je mnoge prisilila, da se zabavajo v krogu družine. Tam vinjenost izbruhne na drug način kot v javnosti. Vedno več je zanemarjanja otrok, prostitucije, klatenja in potepanja mladine.

MOLITVENA SREČANJA, ki so se pričela v ljubljanski frančiškanski cerkvi ob letošnjih dogodkih aretacij in narodne diskriminacije, se nadaljujejo. Verna mladina se zbira k tem "protestom molitve" od časa do časa in udeležba je res številna. Oktobrsko srečanje je oblikoval pisatelj Alojz Rebula in sicer kot "molitev proti demonu strahu". To ni zgolj naključje, saj vse zadnje dogodke v Sloveniji še danes spremlja negotovost, ki vzbuja zaskrbljenost in strah. Poleg strahu, ki prešinja ves svet glede bodočnosti, Slovence navdaja strah ob ogroženosti fizične in duhovne samobitnosti, ob imperialističnih težnjah sosedov, strah nič v kulturi. . . Samo vera more res premagati sleherni strah. Zato je molitev toliko vredna, saj človeka umiri in utrdi, da ga nobena stvar ne more odtrgati od Boga in njegove resnice.

DVAJSETLETNICO obstoja slovenske cerkvene pokrajine je obhajala Cerkev v Sloveniji v novembru. Bil je 22. novembra 1968, ko je papež ustanovil slovensko cerkveno pokrajino z metropolitnim sedežem v Ljubljani. V dvanajst stoletij dolgi zgodovini našega krščanstva prej Slovenci še nikoli nismo bili združeni pod enim metropolitom. Zato - četudi dvajset let ni dolga doba - je vredno slaviti.

Vloga lastne cerkvene pokrajine je za narod važna, zlasti za uresničevanje, izražanje in predstavljanje slovenske narodne samobitnosti. Predstavlja pa seveda vesoljno Cerkev, katere delček je v svetu; in tudi njeni znaki so, da je ena, sveta, katoliška in apostolska.

Prvi naš metropolit je bil nadškof Pogačnik.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

ŽENA V SVETEM PISMU

V SLUŽBI BOGU
IN LJUDEM

ZDAJ, glej, ja
jo povedem v puš
Tam bo voljna ka
kakor ob dnevu s
Tisti dan, govori
S teboj se zaročim
s teboj se zaročim
v ljubezni in usmi
s teboj se zaročim

V ČASU cesarja Avgusta, ko je bila Palestina že nekaj desetletij pod rimskim okupatorjem, je med Izraelci močno naraslo hrepenenje po Odrešeniku, ki ga je Bog obljubljal po prerokih. Slutili so, da se bo čas, o katerem so govorile napovedi, dopolnil. Zaradi tega so se nekateri moške in žene odpovedali zakonskemu življenju, da bi se tako lahko popolnoma posvetili Bogu.

V okolju, polnem pričakovanja, je živela tudi Marija in njena odločitev, da bo živela zdržno, ni povsem nenavadna. O tem jezuit p. Dominik Thalhammer pripoveduje nekako takole:

Ker je bila brez greha, je bolj kot kdorkoli trpela v adventni stiski neodrešenega človeštva. Saj je samo za to živela in hrepenela le po tem, da bi bila Bogu končno vrnjena čast, ki mu jo je prizadejal človeški greh in da bi bilo človeštvo spet v milosti pri svojem Bogu.

Temu je posvetila vse, kar je mogla dati kot dekle in hči svojega ljudstva: nedotaknjenost svojega telesa in svoje duše. S svojo skrito žrtvijo je hotela služiti božjim načrtom in pripravljati Odrešeniku pot v svet.

Marija se je posebej odlikovala po tem, da je poslušala božjo besedo in iz nje živela. Prav zaradi božjega glasu, ki ji je govoril v srcu, se je odrekla materinstvu. Njeno devištvost je znamenje popolne predanosti Bogu; le Njemu hoče biti zvesta. Ko pa ji angel reče: "Glej, spočela boš in rodila sina" (Lk 1, 31), spozna, da jo je Bog določil za materinstvo.

Jožef se je precej verjetno sporazumno z Marijo odločil za zdržno življenje. Zaročila sta se zato, da bi to svojo odločitev živela v miru in ne bi bila preveč na očeh sveta. Ko je Jožef videl, kaj se z Marijo dogaja, je sklenil vse skupaj na skrivaj urediti. Dobil pa je angelovo sporočilo, da je Marija od Boga izbrana za Odrešenikovo mater.

Marija postane mati, a to materinstvo je precej nenavadno. S tem rojstvom Bog pokaže, da "rešenje ne prihaja od človeka in njegove lastne moči; človek si ga mora dati podariti, sprejme ga lahko samo kot čisti dar" (Ratzinger). Marija, ki se je že prej vsa predala Bogu, sprejme ta dar od zgoraj, postane prinašalka božjega življenja svetu.

Marija se tudi zdaj ni povsem odpovedala svoji prvotni nameri, da bo živela zdržno. Že od začetka je hotela pripravljati pot Odrešeniku, da bi ta mogel vstopiti v svet. Nase je sprejela odpoved in žrtev devištvost, da bi se to čimprej zgodilo. Ko je postala prava telesna mati Odrešenika, te svoje prvotne namere ni opustila. Njena popolna predanost Bogu, ki ga gleda zdaj v Sinu, ne pojenja. Poslušaja njegovo besedo in mu sledi, četudi Jezus Mariji kot materi ne da nobene posebne priznanja. Ko mu enkrat rečejo, da ga zunaj čaka njegova mati, ali ko neka žena vzklikne "blagor telesu, ki te je nosilo in prsim, ki so te dojile!", Jezus vse to presliši. Navidez pogovor obrne drugam: "Še bolj pa blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo" (Lk 11,27). Mariji teh besed ni bilo treba posebej razložiti, saj jih je živela. In Jezus jo spoštuje najprej zaradi tega, ker se je vsa predala Bogu. Telesna mati pa je postala zgolj po milosti, zato jo Jezus bolj blagruje zaradi njene poslušnosti Bogu in jo natihem postavlja za zgled.

Tako se morda ravno pri Mariji prelomi tisočletna trditev "ni človeku dobro samemu biti" in se ob njo

Božja beseda

svabim,
to, spregovorim ji na srce!
v mladih dneh,
ega izhoda iz egiptovske dežele.
pod, me bo imenovala "Moj mož!".
a veke,
pravičnosti in pravu,
nju;
zvestobi in spoznala boš Gospoda.

Oz 2, 16. 17b-18. 21-22

postavi še ena; ta pa pravi, da so si "nekateri samski stan izvolili zaradi božjega kraljestva".

Marija pa svoje predanosti Bogu ni živela nekje daleč od sveta, ampak sredi njega. Ljubezen do bližnjega ji je narekovala že postava. Ko pa jo je Jezus na križu dal Janezu za mater, se je še bolj posvetila službi ljudem. Tako Marija, kljub temu, da je mati, postane tudi zgled tistim, ki si izberejo samski stan.

+ + +

O samskem stanu spregovori Jezus, ko ga farizeji sprašujejo, če je možu dovoljeno iz katerega koli vzroka odsloviti ženo. Spregovori jim o prvotnem dostojanstvu zakona in doda: "kar je torej Bog združil, tega naj človek ne loči." Učenci, ki ves pogovor spremljajo, menijo, da je potem bolje ostati sam kot pa se dati upreči v zakonski jarem. Jezus jih pa pouči: "Ne doumejo te besede vsi, temveč tisti, katerim je dano. Nekateri so namreč že po rojstvu nesposobni za zakon, nekateri so take naredili ljudje in nekateri so se zakonu sami odpovedali zaradi nebeškega kraljestva. Kdor more razumeti, naj razume" (Mt 19,11-12).

Z Jezusom se je približalo božje kraljestvo, v katerem smo vsi poklicani. Kaj naj naredimo? Jezus nam je zapustil zgled, da bi tudi mi tako delali. Vsak je poklican, da se po njem upodobí. In prav tu se odpre ženi možnost, da izstopi iz ozkega življenjskega prostora, ki so ji ga začrtali judovski predpisi. Tudi žena je poklicana, da sledi Jezusu, po daru, ki ga je prejela.

Apostol Pavel to vernikom v Korintu takole pove: ". . . naj vsak živi tako, kakor mu je odmeril Gospod in kakor je koga poklical Bog. (. . .) Neomogućena ali samska skrbi za to, kar je za Gospoda, da bi bila sveta po telesu in po duhu. Tista pa, ki je omožena, skrbi za svetne reči, za to, kako bi ugajala možu. To pa vam pravim v korist, da bi mogli pošteno in nemoteno služiti Gospodu" (1 Kor 7,17. 34-35).

Kako so žene živele samski stan v praksi, o tem težko kaj najdemo v Svetem pismu. To nam pokaže kasnejša praksa Cerkve, ki se je v mnogih oblikah ohranila do danes. Temelje temu je dal Jezus. Samski stan nima vrednosti sam na sebi, ampak le, če se katera odloči zanj zaradi božjega kraljestva. Tako poročnost kot samskost sta božja darova: kakor je Bog koga poklical, tako naj stori. Narobe bi bilo, če bi nekdo delal proti darovom, ki jih nosi v sebi. Vsak mora začutiti, da je poklic res njegov, mora ga sprejemati. Če se potem res v njem dobro počuti, ga bo lahko tudi živel: rodoviten bo v svojem poklicu.

Dostikrat slišimo, da morata zakonca dan za dnem obnavljati svoj "da". Tako tudi tisti, ki si je izbral samski stan zaradi božjega kraljestva. Milostni božji dar bi se brez živete vere in molitve spremenil v "trdnjavo egoizma".

Božje kraljestvo narekuje služenje Bogu in bližnjemu. Vsi, samski zaradi božjega kraljestva pa še bolj, so poklicani, da uresničujejo božjo podobo v sebi. Temu se svetopisemsko reče: dati življenje za druge. To ne sme biti nikak beg od sveta, ampak življenje za svet. Jezus tiste, ki jih na poseben način pokliče, kasneje pošlje v svet; svoj poklic morajo živeti med ljudmi, njim v pričevanje.

Odločitev žene za samski stan zaradi božjega kraljestva moremo razumeti tudi kot duhovno zaroko s Kristusom. Nekatera starozavezna besedila nam to duhovno zaroko lepo nakažejo. Prerok Ozej na nekem mestu spregovori o zaroki Gospoda z devico. Devica predstavlja izvoljeno ljudstvo, v novozavezni luči pa jo vidimo kot ženo, ki se je zaradi Gospoda odločila za zdržnost življenje. Ta njena odločitev je pravzaprav božji dar.

Kakor koli že imenujemo ta način življenja – zdržnost, deviškost, zaročenost z Gospodom . . . – vedno gre za posebno službo Bogu in ljudem.

P. TONE

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

BOGOSLUŽNI RAZPORED za praznike Jezusovega rojstva:

Po svetem večeru, 24. decembra, opolnoči slovesen vhod v cerkev. Otroci v procesiji prinesejo simbolično Jezusa v jaslice. Sledi slovesna sveta maša, med katero bo prepeval mešani pevski zbor.

Na praznik Jezusovega rojstva, letos na nedeljo, 25. decembra, bo slovesna sveta maša ob desetih.

Na Štefanovo zjutraj ob devetih sveta maša za vse dobrotnike slovenskega misijona v Adelaidi.

Na staro leto, dne 31. decembra, bo ob sedmi uri zvečer sveta maša v zahvalo za vse prejete dobrote v letu, ki mineva, po maši pa Zahvalna pesem. Vsi rojaki ste lepo vabljeni, da se skupno hvaležno spomnimo Tistega, ki očetovsko skrbi za nas.

Na Novega leta dan slovesna maša ob običajni uri, na praznik Gospodovega razglasenja pa bo maša zvečer ob sedmih in po maši blagoslov vode.

Zunanja slovesnost SVETE DRUŽINE, ki je zavetnica našega misijona, bo na nedeljo 8. januarja. Ob deseti uri bo vodil sveto mašo **adelaidski nadškof Leonard Faulkner**. Po bogoslužju bo srečanje z našim

nadpastirjem v cerkveni dvorani. Vse rojake Adelaide in okolice lepo vabim na praznovanje zavetnikov naše cerkve. Narodne noše so posebej dobrodošle. Da ne bo kdo lačen, bo po bogoslužju poskrbel B.B.Q.

Pa naj dodam še spored za postni čas 1989, saj bo kaj kmalu tu: Na pepelnico, dne 8. februarja, bo ob sedmi uri zvečer sveta maša in med mašo pepeljenje. Ob petkih v postnem času bo po večerni maši postna pobožnost križevega pota. Vsi ste vabljeni, da se tako skupno pripravimo na veliko noč.

Upokojenci bodo imeli svoje redno srečanje zopet v januarju (17. januarja). Najprej bo ob desetih sveta maša, potem pa zabavne igre z zakusko. V primeru prehude vročine bo srečanje odpadlo in ga bomo imeli šele v februarju.

Radijska oddaja v priredbi adelaidskega verskega središča je vsako sredo zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM.

Na prvo nedeljo v decembru smo imeli domače Miklavževanje, ki vsako leto privabi veliko slovenskih otrok. Škoda le, da veliko teh otrok ni deležnih večje pozornosti staršev, ki bi jih lahko pripeljali vsako nedeljo k slovenski maši. Po maši te nedelje je bil B.B.Q. namenjen za kritje stroškov pri ureditvi in betoniranju parkirnega prostora pred našo dvorano. Vsem udeležencem iskrena zahvala. Čistega dohodka je bilo 500 dolarjev, kar je za našo malo skupnost lepa vsota. To je tudi dokaz, da naše slovensko versko središče privlači in se pri njem naša skupnost rada zbira, saj je tu prijetno in domače. Vsi dobronamerni tako mislijo.

Vsem rojakom želim, naj bodo prazniki Jezusovega rojstva izpolnjeni z notranjim tihim mirom, polnim svetih božičnih radosti. V letu 1989 pa naj vas vse spremlja Bog s svojim blagoslovom!

P. JANEZ

Andamooka
v S. A., kraj
opalskih polj,
kjer mnogi
upajo obogateti,
a le nekaterim
se nasmehne
sreča . . .
Zares sreča?
Če pri tem
pozabijo
na rojstvo
betlehemskega
Otročička,
tudi opali
ne prinesejo
sreče . . .

Premakljivi svečnik

(20.)

“Govoriva menda kar tako v prazno. Vse to sveta ne spremeni. Rajši mi povejte, kako bo z mojima otrokoma?”

“Glede česa, Rozika?”

“Glede krsta. Bi se dalo kako urediti?”

“Če želite, seveda. Toda zakaj želite, da bi bila vaša otroka krščena?”

“Ne razumem prav, zakaj vas to zanima, toda otroka odraščata in se vključujeta v to vaško skupnost. Ali naj bosta beli vrani med otroki, ki so vsi krščeni?”

“Samo zaradi tega, Rozika?”

“Tudi druge stvari so. Kako naj to razložim? Glejte, živim med temi ljudmi in se moje življenje na zunaj čisto nič ne razlikuje od njihovega. Morda ti verniki celo več slabega storijo kakor jaz, bolj preklinjajo, kvantajo, so škodoželjni in opravljeni. Toda čutim, da imajo kljub svojim napakam neko upanje, nek globlji cilj in s tem neko trdnejšo podlago za življenje, ki jim zato ne teče v prazno.”

“Vi torej želite, da bi vaša otroka tudi imela takšno upanje in bi našla smisel svojemu življenju.”

“Želim, da bi bila srečna. Upam, da bosta na ta način lažje srečna in zadovoljna.”

“Z drugo besedo: radi bi, da bi otroka bila verna in versko vzgojena.”

“To bi rada.”

“Potem je vse v redu. Barica ju bo poučevala, da bosta za krst dobro pripravljena. Ker sta dovolj velika, bosta že sama pri krstu odgovarjala. Morata pa vedeti, kaj krst pomeni in zakaj ga prejemata.”

“Barica naj ju kar začne učiti.”

Barica se je z veseljem lotila dela in ju je redno učila, predvsem pa je z njima veliko molila. Molitev na pamet sta se naučila zelo hitro, ko pa so molili tako, kakor je kateri hotel Bogu kaj povedati, sta pa Barico v iznajdljivosti prekašala, saj sta imela več otroške domišljije.

Čez eno leto sta bila oba v veri toliko poučena, da je bil župnik zadovoljen in je izjavil, da sta za krst pripravljena.

V tem času se je Rozika z ljudmi dobro udomačila, saj je hodila pomagat k poljskemu delu, pa tudi v gozdu je pomagala in pri gradnjah. Kjer koli je bila potreba, so ljudje radi šli prosit njene pomoči, ker je bila dobra delavka, pa tudi zgovorna in prijazna.

Največ je pomagala pri tistem slokem človeku, Janezu, ki je bil ta-

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$50.— Julka Mrčun; \$48.— Jože in Stanka Krajnc; \$42.— Marjan Lauko; \$28.— Frančiška Mukavec; \$22.— Marija Kužnik; \$19.— Lucija Srnc; \$17.— Pavel Letnar; \$16.— Franc Kravoš, Pavel Kruh; \$13.— Ana Kuri; \$12.— Jože Žagar, Ana Paulin, Mary Kaučič, Franc Bubnič, Genovefa Schiffler, Izidora Vodopivec, Tone Vogrin, Karl Zupančič; \$10.— Ernest Polak, Marija Kogovšek, J.P.Vohar; \$9.50 Marija Boelckey; \$8.— Bernarda Ferluga, Marija Laurenčič; \$7.— Franc Hartman; \$6.— Marija Kromar, Marija Kosmina; \$5.— George Elšnik, Aleksander Bole, Anton Valher; \$ Marija Grl; \$3.— Rikarda Koloini, Angela Svenšek, Ivan Dodič, Ivan Hozjan, Julka Pečnik, Lidija Čušin, Avgust Glavnik; \$2.— Marinka Greco, Janjo in Katarina Menič, Sonja Meterc, Ana De Carli, Guerrino Jerman, Anton Šabec, Bruno Pavšič, Franc Petelin.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$100.— N. N.; \$50.— Anica Klekar; Angela Rožanc (namesto cvetja na grob Rudiju Kužniku); Julka Mrčun (za božični dar lačnim); \$20.— Marija Kromar, Ivanka Bajt z družino (namesto božičnih voščil znancem), Toni Stariha, družina Slavko Jernejčič (namesto božičnih voščil znancem).

MATERI TEREZIJ

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$100.— N. N.; \$60.— družina Jože Brožič (namesto božičnih voščilnic znancem); \$40.— N. N., neimenovana družina (starša, hčerka in sin, vsak svoj dar); \$20.— družina Mlinarič, Zdenka Novak; \$10.— Angela Fatur, Franc Hartman; \$9.— Marija Laurenčič.

VSEM DOBROTNIKOM

BOG STOTERO POVRNI!

**Cerkniška farna cerkev
v beli božični obleki**

NAMESTO srednjih štirih strani ima božična številka MISLI vstavljen STENSKI KOLEDAR 1989 z imeni slovenskih duhovnikov in naslovi naših verskih središč, seznam zapovedanih praznikov in navodila o postu. Koledar skrbno iztrgajte in obesite ter se ga vse naslednje leto tudi pridno poslužujte. Spodnji del Koledarja odrežite in naj vam pomaga pri pošiljanju naročnine. V ta namen je tej številki priložena tudi kuverta s tiskanim naslovom Misli. Naj ne obleži na polici, ampak kmalu prinese naročnino ter poravn Vaš dolg! – Upravnik

krat, ko so jo hoteli pognati iz župnišča, najbolj glasen. Pred tremi leti mu je umrla žena in ostal je sam z malim otrokom. Otroka je vzela mati pokojne žene, kajti Janez ni znal ravnati z malim, ki je komaj shodil. Zdaj je bil čisto sam v svoji hiši. Imel je lepo kmetijo, v hlevu štiri krave in dva konja pa nekaj svinj. Edino skrb za živali ga je držala pokonci, da se ni popolnoma zanemaril in zapil od žalosti.

Včasih je prišla ta ali ona sosedka, da mu je malo pospravila, oprala in hišo za silo uredila. Po nekaj mesecih so se tega naveličale in čakale druga na drugo, kdaj se bo katera spomnila in priskočila Janezu na pomoč. Nekega dne je ena izmed njih rekla Roziki:

“Tudi ti bi lahko kdaj priskočila Janezu malo na pomoč. Revež je, ko nima ženske roke. Vse v hiši je narobe. Me druge smo mu že velikokrat pomogle.”

“Nič mi ni rekel.”

“Nam tudi ne. Šle smo kar tako.”

“Pa če mu ne bo dovolj?”

“Tega se ne boj. Samo prositi noče.”

Čez nekaj dni, ko je premagala nekaj pomislov, se je Rozika odpravila k Janezu. Bilo ji je nerodno, kakor da se vsiljuje, toda šla je samozavestno, vsaj na zunaj in spotoma je vsakemu rekla, da gre k Janezu, ko so jo spraševali, kakor je na vasi navada, kam gre.

“Prišla sem malo pospraviti,” mu je zaklicala proti hlevu.

Janez je zardel in bilo mu je strašansko nerodno. Prej bi pričakoval, da mu pride pospravljat župan kakor pa Rozika, saj se je še dobro spominjal, kako se je šopiril in širokoustil proti njej, kô jo je hotela vas izgnati in kako je prav on govoril v imenu vseh. Zato je zdaj zaloputnil hlevska vrata in zaklical proti kuhinji: “Moram v gozd.” In že ga ni bilo.

Roziki se je delo zavleklo čez poldne in ko je zapirala večna vrata, se je prikazal Janez.

“Zjutraj bi pa lahko toliko počakal,” mu je rekla, “da bi mi vsaj povedal, kje imaš škaaf. Vsako stvar sem morala poiskati sama.”

“Nisem utegnil,” je rekel v zadregi in zopet zardeval. “Koliko sem pa dolžan?”

“Za kaj naj bi bil dolžan?”

“Za pospravljanje, za delo.”

“Toliko, kolikor si plačal drugim ženskam.”

“Saj niso hotele . . .”

“Vem. Kar so naredile, so naredile zastonj. Taka je tu navada. In lepo je to. Zato jih tudi nisi vprašal, koliko si dolžan. Mene pa si.”

“Mislil sem . . .”

“Da, mislil si, da so tako dobre pač samo tukajšnje ženske, ne pa neka od bogve kod, ki se je vsilila v vas, ta pač ne naredi brez plačila niti najmanjšega dela. Tako si mislil, da. Naj ti bo. Kljub temu sem prišla. Pa se ti ni treba skrivati pred menoj. Vsi smo dobri in hudobni skoraj v isti sapi. Zbogom!”

“Srečno!” je rekel Janez, vesel, da je odšla, ker je vpričo nje zardeval in bledel kot šolarček.

Rozika je še prihajala k njemu, vendar ne pogosteje od drugih žensk. Ko pa je sililo delo na polju in je bil Janez za vse sam, jo je vedno pogo-

steje prosil za pomoč. Poljsko delo ji je plačeval s pridelki, pa ne skopo, ampak prav obilno. Počasi se je tako navadil na njeno bližino, da jo je težko pogrešal, če je dlje časa ni bilo blizu. Tudi Rozika se je navadila nanj in počasi spoznavala, da ni tak zagovodnež, za kakršnega ga je od začetka imela, ampak da je prav prijeten in pameten možak njenih let.

Čedalje več sta si imela povedati in njuni pogovori so postajali sproščeni in odkriti.

“Ti ni nerodno, Janez, da nimaš svojega otroka pri sebi? Saj te sploh ne bo poznal, če ne bo živel s teboj.”

“Še kako rad bi imel Janezka pri sebi. Toda s takim malim še ne znam ravnati. Ko bi bila ženska pri hiši, bi bilo vse drugače.”

“Pa si najdi katero!”

“Sem jo že našel. Pa ji ne upam povedati.”

“Kakšen možak pa si, da si ne upaš, da se je boji?”

“Ne bojim se nje. Bojim se, da me ne bi marala. Od upanja je še vedno lažje živeti kot od brezupa.”

“Ne vem. Meni je gotovost veliko več.”

Dolgo sta molčala, saj na vse to ni bilo več kaj reči. Končno pa je Janez le spregovoril:

“Tebe mislim, Rozika. Že dolgo. Bi hotela biti moja žena?”

“Odkrito povem, da sem na to vprašanje nekako čakala, čeprav sem si kar naprej dopovedovala, da ga ne boš nikoli izrekel. Toda zdaj, ko je vprašanje pred menoj, mi moraš dati nekaj časa za odgovor.”

“Vem. Moti te to, da imam otroka.”

“Prav to me ne moti prav nič. Imam rada otroke in ne samo svoja, tudi tvojega bi imela rada. Ti pa moraš tudi dobro premisliti, saj imam jaz dva, če imaš ti enega. In če bi se poročila s teboj, bi ju ti moral sprejeti kot svoja, brez razlike pri čemer koli.”

“Mislim, da se to razume samo po sebi. Če jemljem tebe, s teboj jemljem vse, kar imaš rada in vse, kar je tvoje. Vse moje pa postane tudi tvoje in tvojih. Vse to sem večkrat dobro in nadrobno premislil.”

“Saj pravim, premislila bom.”

“In kako dolgo me boš pustila v negotovosti?”

“Kakšen teden ali dva. Posvetovala se bom z župnikom. Je pameten in tudi dober človek. DrugEGA nikogar ne poznam, ki bi mu lahko zaupala.”

“Kaj pa tvoji domači?”

“Veš, dolgo smo ločeni in daleč drug od drugega, da smo se nekoliko odtujili. Nekoč pa smo se imeli radi in tako zelo smo držali skupaj.”

“Čas marsikaj zabriše. Tudi mojo hudo rano je vsaj za silo zacenil.”

“Vem. Izgubo prve žene. Le ohrani lepo misel nanjo, Janez. S tem me nikoli ne boš užalil.”

/Nadaljevanje prihodnje leto/

IZSELJENČEVA BOŽIČNA PESEM

*Nocoj, nocoj,
ko tiha polnoč
največjo skrivnost oznani,
moj duh,
utrujen od težkih hoj,
poroma
do doma
čez svet prostrani
po mir in pomoč . . .*

*In kakor nekoč
bo pota v poljani
sneg pokril,
vse misli uspaval,
jih v sanje zavel . . .*

*Pod streho domačo
pa vonj po kadilu
pričaral bo košček nebes . . .*

*O, res!
In takrat
ob jaslicah v kotu
moj duh bo bogat . . .*

LJUBKA ŠORLI

SV. CIRIL in METOD

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 861 9874*

BOŽIČNI SPORED 1988:

MELBOURNE – slovensko versko središče sv. Cirila in Metoda v Kew: Za tiste, ki še niso opravili božične spovedi in teku adventa ali na krajih, kjer spovedujemo pred prazniki, je prilika na dan božične vigilijske, letos na soboto 24. decembra. Eden patrov bo ves dan na razpolago, samo pokličite ga v Baragovem domu! Na sveti večer bo spovedovanje do deset minut pred polnočjo, ker bi radi pričeli bogoslužje točno polnočiči.

Opolnoči v noči med soboto (24. dec.) in nedeljo (božični praznik, 25. dec.) pričnemo s procesijo, s katero prinesemo kip Jezusčka k jasicam v votlini. Po blagoslovu jasic slovesna polnočnica na prostem – le v primeru dežja bo bogoslužje seveda v cerkvi.

Zopet naprošam može in mladino, naj se to noč izkažejo za zrele kristjane in pridružijo ostalim vernikom na dvorišču, ki sledijo sveti daritvi. Postajanje okoli cerkve ali za cerkvijo med glasnim govorjenjem in smehom ter kajenjem ali celo pitjem vsekakor moti resne vernike in gotovo ni udeležba pri polnočnici.

Božični praznik, nedelja 25. decembra: Maše so ob osmih in ob desetih dopoldne (ta bo v lepem vremenu pri lurški votlini za Baragovim domom) ter ob petih popoldne. Pred mašami je spet prilika za zakramentne sprave.

Štefanovo, ponedeljek 26. decembra: nedeljski spored maš, torej ob osmih in ob desetih ter spovedovanjem pred mašama.

Praznik svete Družine, ki ga navadno praznujemo na nedeljo – med božičem in novim letom, je letos izgubil svojo nedeljo. Zato pa ga praznuje Cerkev na **petek 30. decembra.** Imeli bomo večerno mašo ob polnočiči.

Na Silvestrovo, sobota 31. decembra, imamo v naši cerkvi večerno mašo ob sedmih. Bo zahvalna maša za vse, kar smo v teku leta prejeli iz božjih rok. Če le

morete, se ustavite v naši cerkvi na poti k zabavi in pričakanju novega leta.

Novo leto, praznik Marije Matere božje, pade letos na nedeljo, 1. januarja 1989. Maše imamo tri in sicer ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini) in ob petih popoldne. Pred vsemi mašami tudi še božično spovedovanje.

Nekaj drugih prilik za slovensko božično spoved:

ST. ALBANS in okolica: (Sunshine, North in West Sunshine, Keilor in East Keilor, Keilor Dawns, Deer Park, Avondale Heights . . .) ima slovensko spovedovanje v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu **v torek pred božičem, 20. decembra, ob 6.30 do 7.30 zvečer.**

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Spotswood, Kingsville, Altona, Altona Meadows, Williamstown, Newport, Yarraville . . .): slovenska spoved bo **v torek pred božičem, 20. decembra, od 6 do 7 zvečer.** Cerkev sv. Leona Velikega, North Altona.

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Oakleigh, Dandenong . . .) bo imelo slovensko spovedovanje v cerkvi sv. Jožefa v Springvale **v sredo pred božičem od 6 do 7 ure zvečer.**

GEELONG in okolica ima priliko za slovensko spoved **v četrtek pred božičem od 6.30 do 7.30 zvečer** v cerkvi svete Družine, Bellpark. Slovenski pater bo spovedoval v isti cerkvi tudi Hrvate in sicer **v ponedeljek 19. decembra od štirih do osmih.** Če želi kdo Slovencev v tem času opraviti spoved, je dobrodošel.

MORWELL in okolica: Redno slovensko mašo imamo **na nedeljo pred božičem ob sedmih zvečer,** božično spovedovanje pa od šestih do sedmih. Cerkev Srca Jezusovega, Morwell.

WODONGA – ALBURY in okolica: Na prošnjo domačega župnika bo slovenski duhovnik sodeloval pri farnem spokornem obredu, ki bo kot priprava na spoved **v sredo 21. decembra zvečer ob polnočiči v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga.** Po bogoslužju bo prilika za dobro božično spoved v slovenskem jeziku. Povejte še drugim, ki nimajo Misli!

Slovenski božični spored v priredbi našega verskega središča bo na radiu 3EA **v ponedeljek po božiču, 26. decembra zjutraj, ob običajni uri slovenske oddaje (od sedmih do osmih).** Lepe božične pesmi vas bodo obiskale po zračnih valovih – sprejmite jih z odprtim srcem, naj bodo vsem poslušalcem kot pozdrav miru slovenskega verskega središča v Kew!

+ Med nami naj bi bil ravno za božične praznike **rojak iz Argentine, operni pevec basist Janez Vasle.** Zvedeli smo, da je izrazil željo, da bi pel tudi pri naši polnočnici. Ob našem cerkvenem zboru, ki je pripravil pol-

nočni pevski spored, je vsekakor dobrodošel k sodelovanju. Seveda pa mora ostati sveta maša bogoslužje in ne zgolj cerkveni koncert. Ko to pišem, še ne vem nič gotovega, saj pevcu še ni med nami, da bi se z njim pomenil.

+ Vse udeležence polnočnice in božičnih ter novoletnih maš vljudno naprošam, da parkirajo po naši ulici in sosednjih ulicah pravilno, nikakor ne na travnatem pasu med pločnikom in cesto ali pa tako, da bi blokirali dohode vozil k hišam. To je bila namreč tudi ena pritožb, ki so jo sosedje med drugim servirali občini Kew kot vzrok, zakaj naj ne dobimo dovoljenja za zidavo Doma počitka. Lepo prosim, sodelujte in obnašajte se vljudno do vseh v okolici našega verskega središča!

+ O pokojnem MARJANU OPPELTU lahko berete na strani 328 te številke. Tu pa naj omenim, da je dne 29. novembra v bolnišnici melbournskega okraja West Footscray zaključil svojo zemsko pot JOŽE BOBEK iz St. Albansa. Kar ga je zadela kap pred nekaj leti, je bil pod zdravniško oskrbo v Domu za onemogle v Kailor Dawns. Zlasti zadnji čas je veliko trpel. Pogreb je bil po maši zadušnici v sentalbanski župni cerkvi dne 2. decembra na pokopališču v Footscray, kjer že nekaj let počiva njegov – v avtomobilski nesreči umrl – sin Alfred.

Pokojnik je bil mirnega in dobrega značaja ter se je do svoje boleznirad udeleževal slovenskih maš v St. Albansu. Tudi je vso bolezen redno in rad prejemal svete zakramente. Rojen je bil 19. marca 1905 na Reki, kjer se je leta 1941 tudi poročil. Z ženo Ivanko sta se odločila za emigracijo in Bobekova družina je leta 1950 na ladji "General Muir" dospela v Avstralijo. Za začetek so bili ločeni: družina v Milduri, pokojni Jože pa na delu v Yarraville. Končno so se spet zedinili in si v St. Albansu postavili prijeten domek.

Poleg žene Ivanke ter sina Petra z družino zapušča pokojnik še dva brata in eno sestro v Evropi. Vsem iskreno sožalje, umrlemu pa naj bo lahka avstralska zemlja!

Nedavno sem slučajno zvedel, da je v Ballaratu v septembru umrl FRANC COPI, rojen 1927 v Trnovem pri Soči, če se prav spominjam. Bom skušal dobiti točnejše podatke za Matico mrtvih v prihodnjem novembru. Obenem se tudi oproščam, da je v zadnji Matici mrtvih v novembrski številki izpadlo ime v letošnjem januarju v Queenslandu umrlega Franca Vodopivca. Kako se je to zgodilo, mi je uganka. Vsekakor bomo njegovo ime dodali Matici v prihodnjem novembru.

+ Na srečo nimamo samo pokojnih, ampak tudi nekaj novorojenčkov, ki jih je občila krstna voda:

Dne 19. novembra smo krstili hčerko Mihaela

Benedetti in Tanje r. Tomšič, West Brunswick. Njeno ime je **Stephanie Cara**.

Jake Benjamin pa ima krstni dan na datum 20. novembra. Iz Taylors Lake sta ga pripeljala h krstu Jožef Maljevac in Vera Sonja r. Cerkvenik.

Dne 11. decembra pa je krstna voda občila fantka, ki bo nosil ime **Vincent James**. Je novi član družine Vincenca Čoper in Elizabete r. Popovič, Chirnside Park.

In istega dne je krstila tudi družina Franka D'Amico in Laure r. Ujčič, Sydenham. Deklico bodo klicali za **Nicole Maree**.

Čestitke vsem srečnim družinam!

+ Tudi tri poroke moram zabeležiti. Dne 20. novembra sta si v naši cerkvi obljubila zakonsko zvestobo **Frank Zgoznik** in **SvetLana Bantoš**, oba rojena v Melbourneu: Frank je iz slovenske družine in krščen v kapeli Baragovega doma, nevesta pa je ruskega rodu in krščena v pravoslavni cerkvi v Collingwoodu.

Teden kasneje (27. novembra) smo imeli poroko v cerkvi Marije Morske Zvezde, West Melbourne. **Vincent Vihtelič** iz znane slovenske družine v East Keilorju je podal roko **Lorelli Aloisio**, italijanskega rodu. Oba sta seveda že tukaj rojena.

V naši cerkvi je bila poroka tudi 10. decembra, ko sta stopila v zakon med nami znani muzikant **Ivan iz Baričeve** družine v Campbellfieldu ter **Monika Horvat**, iz medjimurske družine. Ženin je rojen v Melbourneu in krščen pri nas, nevesta pa v Dunningenu v Nemčiji pred odhodom družine v Avstralijo.

Vsem trem parom vse dobre želje na zakonsko pot!

+ Prijave za POČITNIŠKO KOLONIJO MT. ELIZA že prihajajo – ne čakajte do zadnjega, lepo prosim! **Družinski teden** se prične na nedeljo 8. januarja popoldne ter konča na soboto 14. januarja popoldne. – **Dekliški teden** je od nedelje 15. januarja popoldne pa do sobote 21. januarja popoldne. **Zadnji teden** je fantovski in sicer od nedelje 22. januarja popoldne do sobote 28. januarja popoldne. – **Potrebujemo tudi še vodstvo kuhinje za prvi in drugi teden** – če bo kaj prostovoljk, lepo prosim!

+ Potrudimo se, da ohranimo sobotni pouk slovensčine, ki nam ga nudi država. Za šolsko leto 1989 bo vpisovanje za študente in odrasle v soboto 4. februarja ob deveti uri dopoldne na naslednjih šolah:

Box Hill High School, Whitehorse Road,
North Geelong High School, Separation Street, in
University High School, Story Street, Melbourne.

Za informacije lahko pokličete telefonsko številko 553 1238 ali pa 555 0562.

Starši, potrudite se in pripravite svoje srednješolske otroke za pouk slovensčine. Kasneje vam bodo za to hvaležni, četudi danes morda ne znajo tega ceniti.

Z VSEH VETROV

VSI avstralski časopisi so na prvih straneh prinašali poročila v zvezi s streljanjem iz jugoslovanskega konzulata v Sydneyu v nedeljo 27. novembra, ki se ne bi smelo nikoli zgoditi. Med Avstralsci, tako poročevalci kot poslušalci in bralci, je dvignilo val ogorčenja, ki se še ni polegel. Taka nediplomska poteza vrže čudno temno senco na državo, katere ime konzulat nosi. Logično je sklepanje: če se še na tujem in v taki službi predstavniki režima ne znajo zadržati, kakšni morajo biti šele doma, kjer je popolnoma vsa oblast v njih rokah! . . .

Smo v svobodni demokratični deželi, kjer so demonstracije vseh vrst dovoljene. Seveda se včasih zgodi, da prevladajo čustva in gre zadeva preko dovoljenih meja. Tedaj poskrbi policija, da gre vse spet v pravi tir. Za naš primer konzulat dolži policijo, da ni storila svoje, obenem pa policajem ni dovolil, da bi s konzulatnega vrta nadzorovali demonstrante. In streljali naj bi v obrambi, a kroglja je ranila šestnajstletnega, tu rojenega hrvaškega fanta Josipa Tokića, ki ni plezal na ograjo, kaj šele da bi bil na konzulatskem ozemlju.

Ker konzulat ni hotel predati svojega varnostnega organa Zorana Mateja, ki naj bi usodni strel sprožil, avstralskim oblastem, je sledil ultimatum, ki se je končal s tem, da je Avstralija sydneyški jugoslovanski konzulat zaprla in izgnala vse njegovo osebje. Naše oblasti so vztrajale pri svojem sklepu, četudi so računale na jugoslovanske represalije, ki so kmalu sledile: izgon treh članov osebja avstralske ambasade v Beogradu.

Joseph Tokić je, kot zatrjujejo zdravniki, zdaj že izven nevarnosti, četudi mu za enkrat niso mogli iz vratu odvzeti krogle. Dobil pa je on in njegova družina že nekaj grozljivih pisem in telefonskih klicev. Zato je pod policijskim varstvom in fant po

vrnitvi iz bolnišnice na upa spati doma. To je avstralskim oblastem nov znak, kakšno razmerje vlada med "Jugoslavlani" in koliko je strahu celo v svobodnem svetu med priseljenci iz Jugoslavije.

Avstralski poročevalci so se zgražali nad poročanjem agencije Tanjug, ki je takoj po incidentu preplavila Jugoslavijo z lažnim poročilom, da je streljal nekdo od demonstrantov, pa se je kroglja odbila in ranila enega izmed njih. Tako poročilo je ugledu države samo škodilo. Enako razno vodeno, na videz "neopredeljeno" poročanje v tisku med nami, kjer bi skoraj lahko med vrsticami bral: Konzulat ima vso pravico streljati kamor hoče – zakaj pa se mu je fant nastavljal tam na cesti? . . .

NA POLJSKEM izhaja 2943 dnevnikov in revij v skupni nakladi skoraj 48,5 milijona izvodov. Od tega pa je le 35 cerkvenih s skupno naklado 1,2 milijona izvodov. Med temi so tedniki, štirinajstdnevnik in mesečniki, vendar niti enega dnevnika.

Katoliški periodični tisk torej obsega le dva odstotka vsega poljskega tiska, in to v državi, v kateri je kar 95 odstotkov prebivalcev katoličanov. Pred drugo svetovno vojno je bilo verskega tiska na Poljskem za četrtno vseh publikacij.

Radijska in televizijska mreža sprva vere ni upoštevala in ni poročala niti o najvažnejših cerkvenih dogodkih. Sprememba je prišla z letom 1980, četudi komaj občutna. Zdaj poročajo važne cerkvene dogodke pri televizijskih poročilih, državni radio pa prenaša sleherno nedeljo mašo iz ene varšavskih cerkva.

OBNOVITVENA DELA že nekaj časa trajajo na znameniti dunajski stolnici sv. Štefana. Dela na severnem zvoniku naj bi bila končana v novembru, ostala bi nadaljevali spomladi. Nabirka denarja v te namene kar lepo napreduje. Dne 14. in 15. oktobra so pobirali celo med dunajskimi šolarji in odziv je bil lep. Kar 12.000 učencev iz 200 šol se je odzvalo s svojim darom. Dan 15. oktobra je bil tudi "dan odprtih vrat stolnice". – Človek se čudi, kako so te mogočne evropske stolnice pred stoletji gradili – brez modernih sredstev, dvigal in strojev, ki služijo pri gradnjah danes. Danes je problem zbirati denarna sredstva in to dediščino ohranjati ter obnavljati, da se ne uniči.

MED avstralskimi mesti je kot kandidat za prihodnje olimpijske igre zmagal Melbourne. Seveda je še vprašanje, če ga bo sprejel mednarodni olimpijski odbor, saj so mnogi za to, da bi bile naslednje – jubilejne – olimpijske igre v Grčiji. Bomo videli, kaj se bo skuhalo iz vsega tega.

Zanimivo je tudi, da napovedujejo milijonski dobiček, ki naj bi ga mestu prinesla olimpijada. Pa je pri tem tudi druga stran medalje. V Sarajevu so bile na

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Telefon:
359 1179

Vsa
dela so
pod garancijo!

primer le zimske olimpijske igre, pa so letos mestni očetje priznali javnosti tole: Sarajevo bi brez olimpijskih iger še dolgo ne imelo to, kar je takrat z njimi dobilo, je pa zato tudi krepko zadolženo in se svojih dolgov zlepa ne bo zne bilo. Z drugo besedo povedano: Sarajevo ne more več poravnati svojih obveznosti, dolgovi pa ima za 110 milijonov dolarjev in še za 2, 6 milijarde dinarjev.

O TURINSKEM PRTU je bilo zadnji čas veliko pisanja. To naj bi bil prt, v katerega je bilo povito Jezusovo mrtvo truplo, sneto s križa, zato je bila vanj na čuden način vtisnjena Kristusova podoba. Zdaj pa so znanstvena dognanja pokazala, da je platno prta iz 14. stoletja. Torej gre za veliko goljufijo. Vsaj tako so pisali časopisi in iz tega sklepali, da bo zdaj menda kar vsa vera izgubila podlago ter bo konec s Cerkvijo . . . Vendar se Cerkev ne boji resnice. Prav zato je turinski kardinal Anastasio Callestraro poslal kosce tega platna na štiri strani v temeljito preiskavo. Prt se je pojavil v Evropi brez prave dokumentacije v srednjem veku in bil prvič predstavljen vernikom okrog leta 1357. Bil je uganka Cerkvi in vernikom in bo ostal uganka tudi kljub najnovejšim ugotovitvam. Kajti za enkrat tudi znanost ne zna odgovoriti, k a k o je na njem vtisnjena podoba moškega z ranami. Tako jo namreč ne bi mogli vtisniti niti z najmodernejšimi današnjimi tehničnimi pripomočki.

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

Eno je gotovo: nobenemu verniku ne bo treba zaradi tega prta izgubiti vero. Saj tudi prej Cerkev ni nikogar silila, da mora verovati, da je prt iz Kristusovih časov in da je vanj vtisnjena Kristusova podoba.

KNJIGE so dragocenost, o tem ni dvoma. In čim starejša je knjiga, večja je njena vrednost. Dolgo je veljala za svetovni rekord cena 2.20 milijonov dolarjev, kot so pred nekaj leti odšteli za en sam starodavni knjižni primerek.

Zdaj pa je tudi ta rekord že potolčen in sicer za primerek prve tiskane knjige na svetu, Guttenbergove Biblije, ki je bila tiskana leta 1455 v Mainz u v Nemčiji. Na dražbi dragocenih starin v New Yorku je zanjo največja japonska knjižna založba Maruzen v oktobru lanskega leta odštela 5,39 milijonov dolarjev.

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevo vedu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)

PALACE
Hotel

VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

Dragi striček! Po dolgem času se ti zopet oglašam. Moram ti povedati, da sem prejel zakrament svete birmе. Z darovi Svetega Duha sem zdaj obdarovan za celo življenje. Od ostalih darov pa sem najbolj vesel botra Borisa, s katerim sva prijatelja, in pa zlatega križca, ki sem ga prejel v dar. Nadškof Ambrožič mi ga je posebej blagoslovil.

Z birmo sem prehitel svoje sošolce, ki so prejeli ta zakrament šele zdaj v novembru. Pa smo imeli mi lepše vreme, oni pa so se potili v kravatah.

S sestrico Barbaro lepo pozdravljava tebe in tudi vse mlade bralce "Kotička" iz sončnega Sydneya –
Tomaž Petrič, 11 let, Greystanes, N. S. W.

SVETI VEČER

VEČER JE TIH,
SKRIVNOSTNO TIH –
KOT SANJALA BI VSA NARAVA.
LE GLAS ZVONOV
KOT BLAGOSLOV –
PO HIŠAH VONJ KADILA PLAVA.

SRED HLEVČKA LUČ:
ŽAR DETETA
PASTIRČKE RADOSTNE OBSEVA.
ŠE SRCE NAŠE
Z ANGELI
ZDAJ SLAVO JEZUSU PREPEVA.

DRAGI OTROCI! – Sicer sem že ne vem kolikokrat sklenil, da ne bom več objavljaj slikanic, ker je nanje med koticarji premalo odziva. Potem pa si mislim: vsaj nekaterim koticarjem pa le napravim veselje, da vzamejo barvice v roke in olupšajo sliko. Tako je bilo tudi tokrat, ko sem pripravljaj "Kotiček naših mladih". Izbral sem lesorez slovenskega umetnika Maksima Sedeja, ki daje mladim "umetnikom" kar dovolj možnosti, da se izkažejo v barvanju.

Koticarji, na plan! Ne pustite Strička na cedilu. Sicer me bo enkrat res minila potrpežljivost, pa bo z nagradnimi Slikanicami konec – če ne bo konec tudi s Kotičkom. . .

Vem, da tole bere marsikatera mama. Razumem pa tudi, da otroci sodelujejo le v toliko, v kolikor jih k temu navdušijo starši ter jim pomagajo pri odpošiljavi. Zato zgornje velja bolj staršem kot pa otrokom. Bom videl, če bo kaj uspeha. – Striček.

Striček

Kdor se bo udeležil nagradnega tekmovanja, naj pošlje Stričku pobarvano sliko jaslic gotovo do šestega januarja, ko bo izbrana najlepša slika ter nagrajena. Potrudite se!

TUDI Slovenci v Canberri smo zaskrbljeni sledili obtožbi in sojenju "Štirih v Ljubljani". Ponudbi deset tisoč dolarjev Odboru za varstvo človekovih pravic v Ljubljani in obsodbi vojaškega vodstva na izredni članski seji Slovensko-avstralskega društva Canberra (o tem smo poročali v letošnji oktobrski številki MISLI na strani 285) je sledil tudi poziv vsem Slovincem in njihovim prijateljem, da zaprosimo avstralsko vlado za diplomatski protest pri jugoslovanski vladi.

Dolge ure dela in skrbi pripravnega odbora v Canberri so rodile uspeh prej kot smo si ga v naši skromnosti obetali. Zahvala vsem, ki ste kakor koli sodelovali – in kdo je, veste Vi in Bog, zato naj Vam poplača On in slovenski narod.

Lep odziv Slovencev v Canberri, kjer nas ni veliko, nekaj je še vedno Jugoslovancov, na protestnem shodu pred novim parlamentom so lepo podprli v glavnem Hrvati in Makedonci. Zato njim tukaj javna zahvala. Žal so nas dogodki pred jugoslovanskim konzulatom v Sydneyu prehiteli, zato smo dobili mnogo manjšo reportažo v občilih kot bi jo sicer. Naš nastop je bil pomemben, ker je bil prvi politični nastop Slovencev v Avstraliji in je obvestil tako avstralsko politično vodstvo kot jugoslovanski režim o našem razpoloženju. Vsi so bili temeljito obveščeni. Tisoč in devetsto podpisov, ki jih je sprejel gospod Jim Snow, poslanec za Eden - Monaro, za predložitev v parlamentu, je podprl z nagovorom na našem shodu bivši zu-

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

nanji minister, gospod Michael McKellar. In vse to ni brez pomena.

Tukajšnje slovensko društvo je sprejelo od zunanjega ministrstva pismo, ki ga prilagamo. Iz njega je razvidno, da je na zemljevid avstralske vlade in – menda še bolj pomembno – njenega zunanjega ministrstva prišla Slovenija. Do zdaj so govorili izključno o Jugoslaviji.

Že v enem prejšnji pisem poslanca Jima Snowa, ki ima veliko zaslug za naš uspeh in gre tudi njemu javna zahvala, smo zvedeli, da je na njegovo prošnjo zunanji minister Senator Evans zahteval pregled in poročilo o dogodkih v Sloveniji. Brez dvoma je bil naš zunanji minister na tekočem in je prav zato v minulih dneh, ob dogodku pred jugoslovanskim konzulatom v Sydneyu postopal izredno odločno in pohvalno vredno. Poziv našemu Društvu na posvetovanje z uradniki zunanjega ministrstva ni majhen uspeh in besede "The Department of Foreign Affairs and Trade has been giving consideration to what action would be appropriate" beležimo z izrednim ponosom.

CVETKO FALEŽ,

za Odbor za varstvo človekovih pravic, Canberra

DEPARTMENT OF FOREIGN AFFAIRS AND TRADE

CANBERRA, A.C.T. 2600

17 November 1988

Slovenian-Australian Association

P.O.Box 955

Woden ACT 2606

Dear Mr. Sprohar

I am writing to you at Senator Evans' request after he was contacted by Mr. Jim Snow MP, Member for Eden-Monaro.

The Department of Foreign Affairs and Trade has been following developments in Slovenia very closely, particularly the trial of those called the "Ljubljana Four", and has been giving consideration to what action would be appropriate. We have noted your concerns about some of the possible irregularities involved in the trial. The Department would be happy to discuss your concerns with you should you wish. In order to make an appointment we would be grateful if you could contact the Director of East Europe Section Mr. Kyle Wilson on 61 2902.

C R S Rodgers

A/g First Assistant Secretary

Americas and Europe Division

ODPRTO PISMO

jugoslovanskemu ambasadorju
dr. Borisu Cizlju.

Spoštovani gospod ambasador!

Pred kratkim so Slovenci v Canberri prosili za Vašo podporo pri protestu proti sojenju slovenskih novinarjev v Ljubljani. Odgovarjam na Vaše pismo Slovenskemu društvu Canberra z dne 1. novembra 1988, v katerem takole svetujete našim članom:

'V zvezi s planiranim protestnim shodom pred parlamentom in pismom ministru Evansu osebno menim, da lahko trenutno Odboru v Ljubljani ter obtoženim prej škodi kot koristi.'

Razumemo Vašo pozicijo, da se ne smete vmešavati v politične dejavnosti, vendar z izraženjem svojega mnenja ste se politično opredelili od nas. Skušali ste priklicati nazaj strah, pod katerim smo živeli vsa leta komunistične svobode. Vaše mnenje je samo odmev tisočkrat ponovljenega opozorila, da bo še hujše, če ne bomo tihi. Za Vas še vedno velja tisto merilo: Če govoriš za jugoslovanski komunizem, to ni politika, če pa si proti, si političen.

Nam hočete s svojim pismom povedati, da Vam kot ambasadorju ni dovoljeno zagovarjati človekove pravice?

Pozdravljeni! — Jože Žagar, Lightning Ridge, NSW

MELBOURNE, VIC. — Po pokojnikovi sestrični gospe Veri Može smo zvedeli, da je v Mackayu, Qld., dne 2. decembra umrl slovenski priseljenc FRANC URŠIČ. Pokojnik je bil rojen dne 17. maja 1923 v Štorjah pri Sežani, kasneje pa je živel s starši v Mariboru. Po vojni je emigriral v Avstralijo in bil najprej v Melbourne, a kmalu se je odpravil proti severu in tam

SADNA DREVESCA — cepljene slive,
odlične slovenske in nemške vrste,
prodajamo po pet dolarjev komad.
Naročila pošljite na: **Viktor Lackner,**
24 Clark Street, Wangaratta, Vic. 3677,
telefonsko pa jih lahko naročite tudi
po **Ivanu Mejaču v Melbourne:** (3)435 0127

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij
BROTHER in CASIO
elektronskih pisalnih in računskih strojev.
Popravljamo vse vrste strojev
— naše delo je garantirano.
V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168
Telefon: 544 8466

ostal do svoje smrti. Ostal je tudi samskega stanu in očitno tudi domače slovenske družbe ni kaj preveč poznal. Umrl je že kot upokojenec, a imel je manjšo farmo sladkorne trstike, ki ga je vsa leta kar precej zaposlila. Pokopan je bil iz domače farne cerkve na krajevno pokopališče. Poleg sestrične zapušča v Melbourne tudi sestro, enega brata pa v Mariboru in morda še kaj drugih sorodnikov. Vsem iskreno sožalje, pokojnemu rojaku Francu pa naj Bog nakloni večni počitek pri sebi.

Sestrični Veri najlepša hvala za sporočilo, brez katerega bi verjetno še dolgo čakali na kako vest in podatke o smrti malo poznanega rojaka Franca. Ob tem pa si mislim: Bog vedi, koliko takihle Francev je po širni Avstraliji. Za mnoge izmed njih ni nikogar, ki bi sporočil podatke za Matico mrtvih... — P. Bazilij

ZAHVALA. — Izrekamo iskreno zahvalo vsem, ki ste ob prerani smrti dragega moža, očeta, brata in prijatelja mnogim, stali ob naši strani, nas tolažili in tudi bodrili. Hvala vsem za številne molitve ob Rudijevi krsti in spremstvu na njegovi zadnji poti. Enako Bog povrne za sožalna pisma, cvetje, darove za svete maše ali v razne dobre namene v spomin pokojnika. Topla zahvala vsem pevcem cerkvenega zbora kakor tudi moškega zbora Slovenskega društva pod vodstvom Jožeta Urbasa. Enako p. Valerijanu za vse tolažilne besede, opravljene maše in pogrebne obrede. Hvaležna sem tudi vsem, ki ste pripravili posmrtnico in dvorani. Ljubbi Bog in Mati Marija naj Vam vsem poplačata, nam

SN

foto-slikar

Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki — rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak Melbourne, Victoria **367 8405**

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše.

Če me ne dobite v uradu, me pokličite na dom pop. po 2. uri ali zvečer po 9. uri.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 — Consultant DR. J. KOCE

pa dasta moč v srčni bolečini, zlasti med prihajajočimi prazniki, ki bodo prvi brez dragega Rudija med nami.

Žalujoča žena Marija, hčerka Irena z možem Markom ter hčerki Olga in Sylvia. Počivaj v miru božjem, dragi ati! — Družina Kužnik.

BANKSIA BEACH, QLD. — Tokrat pa se na uredništvo "Misli" obračam s prošnjo, če bi mi preko Vašega lista mogli pomagati najti neko osebo. Z možem Georgem sva se nedavno vrnila iz Evrope. V Idriji, ki je moj rojstni kraj, sem govorila z znanko, ki mi je potožila, da ima v Avstraliji sestro, glede katere je zelo v skrbeh. Odkar ji je umrl mož Lucio (leta 1984), se ni več oglasila. Njeno ime je **MARIJA (Maruška) VALDI**, njen zadnji naslov pa 24 Liggins Road, Hazelbrook, N. S. W. 2779. Morda jo kdo bralcev naših "Misli" pozna, ali kaj ve o njej. Prosila bi, če bi sporočili uredništvu, da bo sporočilo posredoval dalje. — Zahvaljujem se Vam za uslugo. Oba z Georgem Vas iskreno pozdravljava. Obenem Vam in vsem našim znancem vesele božične praznike! — Pavla Marinovich.

"Ali si pustil dekle zato, ker je dobila očala?"

"Ne, ampak zato, ker je dobila očala, je pustila ona mene."

REŠITEV novembrske križanke:

Vodoravno: 3. učilnice, 8. mana; 9. plesnoba; 11. makaroni; 13. rãna; 15. posejati; 18. akademik; 19. para; 21. šivankar; 25. razlival (je); 26. opit; 27. zlorabit. — Navpično: 1. imam; 2. znak; 4. čelo; 5. lesi; 6. ikona; 7. enaka; 9. preja; 10. enota (ta beseda je v križanki po pomoti izpadla); 12. aroma; 14. njiva; 16. aktiv; 17. ideal; 19. poraz; 20. razno; 21. šiva; 22. va bi; 23. krpa; 24. ruta.

Rešitev so poslali: Vinko Jager, Ivanka Študent, Sestre v Slomškovem domu, Jože Grilj, Lidija Čušin, Anica Oman, Ivan Podlesnik, Marija Senčar, Jakob Horvat, Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Štritof, Mirko Grgurič. — Žreb je izbral za nagrado Marijo Senčar.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

**S M E H
JE NAJBOLJŠE
Z D R A V I L O
B R E Z R E C E P T A**

/Uvoženo iz domovine/

+ *Od nekdaj smo odprta država: nikdar nismo imeli kaj skrivati, zdaj pa tudi nimamo kaj pokazati.*

+ *Z eno nogo smo v socializmu. Poti nazaj, v dobre, stare čase ni več!*

+ *Naši sindikati so v bistvu neodvisni. Od delavcev.*

+ *Zakaj vlačite iz pozabe tiste, ki smo si jih dobro zapomnili?*

+ *Nič čudnega, če se ladja potaplja, ko pa je na njej toliko podgan.*

+ *Komaj vsak deseti je član partije, čeprav smo se dogovorili, da bomo vsi srečni.*

+ *Odsotni ne vedo, kaj zamujajo. Po tem se razlikujejo od navzočih.*

+ *Ko bi vedel, kdo je za vse kriv, bi pri priči zapustil njihove vrste.*

+ *Pred svetom zardevamo komunistom na ljubo.*

+ *Glasoval sem za in proti. Nisem se mogel vzdržati.*

+ *Tisti, ki mislijo drugače, nastopajo organizirano, somišljeniki so pa raztreseni po komitejih.*

+ *Tistim zgoraj so cilji pri roki.*

+ *Mar naj pljunem v dlani tudi zdaj, ko imam oblast v rokah?*

+ *Vse anorganske snovi v človeškem telesu so imele leta 1936 prodajno vrednost 15 dinarjev, leta 1969 že 3,446, danes pa 7,680 dinarjev. Torej tudi cena človeku raste!*

Križanka / Ivanka Žabkar /

Vodoravno: 1. mesto, kjer je pokopan Prešeren; 4. glagolnik od poskočiti; 8. obsežno; 10. umetnostni slog v času Napoleona, tudi cesarstvo, oblast; 12. kalno, ne jasno; 14. obkladam; 17. tovarna smuči in športne opreme v Lescah na Gorenjskem; 19. z obredom izbrana za kraljico; 20. drug izraz za premrzlo; 22. telesna poškodba; 23. neroden človek, neotesanec; 26. odstranjen; 28. če je oral, bo tudi . . .; 29. krajša beseda za izmikanja; 31. zdravilna rastlina; 32. mokrota.

L. & E. K. Bayside Printing Service
Slovenska tiskarna

Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Glave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovacic

Very Reasonable Prices
A.H. 551 7451

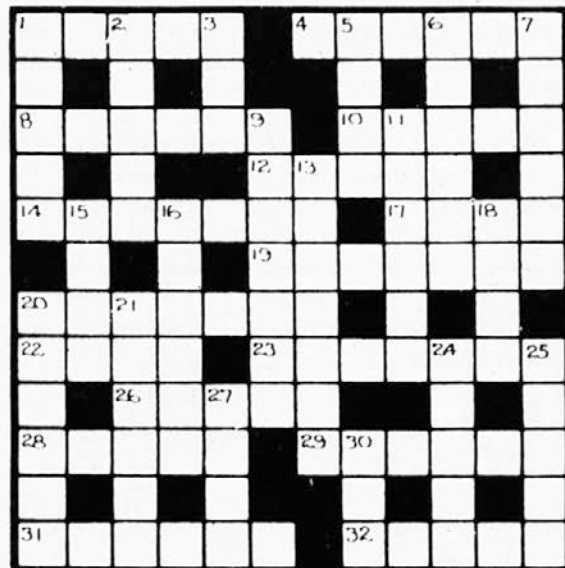
89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

NOVI LETNIK bomo kot navadno pričeli z dvojno številko: **JANUAR — FEBRUAR**. Izšla bo v začetku februarja. Tako bom, upam, prišel enkrat na tekoče. Zahvaljujem se bralcem za potrpljenje. Ni lahka naloga izdajati mesečnik poleg vsega drugega dela. — Ur.

Navpično: mesto ob Savi, zdaj znano po jedrski elektrarni; 2. mesec v letu; 3. najobičajnejši izraz bolečine ali žalosti; 5. rešen; 6. posebna oblika strehe; 7. tujka za venec, svetniški sij, tudi oznaka nad noto, ki podaljša njeno trajanje; 9. močiti; 11. izražena misel o kaki stvari; 13. postati zoprn; 15. nabirka, dajatev; 16. oborožene sile, vojska; 18. žensko ime; 20. nevezana, svobodna; 21. iz enega samega dela, iz ene enote; 24. skrb; 25. del posestva; 27. večstanovanjsko poslopje; 30. odprtina, razpoka.

Rešitev pošljite do 15. januarja na uredništvo!

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opomba-
mi in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami)
v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Ce-
na je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjizica v obliki molitvenika, ki obsega
nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijo-
narja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem
angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy
Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku
v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Lo-
ško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini
je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami o-
premljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

**LEPOTE SLOVENSkih CER-
KVA** je monumentalna knjiga z 283
barvnimi posnetki. Avtor slik je Jo-
že Anderlič, besedilo pa je napisal
dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

GORIŠKE MOHORJEVKE 1988
so še na razpolago: zbirko štirih le-
pih knjig naročite pri nas za ceno
30.– dolarjev (poština posebej).

CELOVŠKE pa so že pošle.

Knjiga **SLOVENIAN HERIT-
AGE I.** (zbral dr. E. Gobec) je pošla
in čakamo na novo pošiljko.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na
Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nede-
lje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira
okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od
poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE – CHARLES – or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . . /

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666

